UFO

1

1983 - 2 ÅRGANG

ABONNEMENT KR. 80 · LØSSALGPRIS KR. 18 PR. NUMMER

Tidsskriftet UFO 1983 · 2 årgang.

Utgitt av UFO-NORGE -
en landsomfattende forening

UTGIVELSE

Tidsskriftet UFO utgis av foreningen UFO-NORGE, som uavhengig arbeider med registrering og studium av UFO-fenomenene, samt informasjon til medlemmene og offentligheten.

* REDAKSJON

Ansvarlig redaktør: Finn Kalvik

Adresse: Postbox 1155
5001 Bergen.

Telefon: 05-28 01 26

Redaksjonssekretærer:

Leif Havik
7490 Rognes. Tlf.: 07-43 42 25

Frank Lie
Lundveien 4
3100 Tønsberg. Tlf.: 033-12 369

Knut Aasheim
Postbox 142
2073 Bøn. Tlf.: 02-76 15 65
Fra våren '83 " : 06-95 15 65

* ABONNEMENT/MEDLEMSKAP

Tidsskriftet UFO utkommer med 5 nummer i året. Abonnement gir medlemskap i foreningen og koster for 1983 kr. 80.- Beløpet betales enklest over postgiro.

Postgirokontonummer: 3 07 08 10

* Abonnementsadressen: UFO-NORGE
Postbox 1155
5001 Bergen.

De i "UFO" offentliggjorte artikler fremstår som bidrag til kjennskap om og forståelse av UFO-fenomenene og forskningen av disse, uten at foreningen UFO-NORGE eller bladets redaksjon er annsvarlige for, eller nødvendigvis deler de fremsatte meninger. Soff fra bladet må kun gjengis med fullstendig kildeangivelse. Redaksjonen mottar gjerne stoff og innlegg fra leserne.

Trykk: Svein Anthun, UFO-NORGE Vest.
Design/layout av omslag: Knut Aasheim.

ORGANISASJONSOVERSIKT FOR UFO-NORGE

DAGLIG LEDELSE:

Denne utgjøres av en komite på seks medlemmer:
Kåre Elvik
Elbjørg Fjeldberg
Hans Kr. Moe
Odd-Gunnar Røed
Erling Strand
Knut Aasheim

* INFORMASJONS- & KONTAKTADRESSE:

UFO-NORGE
Postbox 14, 3133 Duken.
Tlf.: 033-83 606

RAPPORTSENTRAL:

UFO-NORGE
Postbox 38, 2045 Leirsund.
Tlf.: 02-72 55 07

FORSKNINGSSEKSJON:

UFO-NORGE
Postbox 485, 7001 Trondheim.

* AVDELINGER & LEDERE:

UFO-NORGE ØST

Elbjørg Fjeldberg
Postbox 38, 2045 Leirsund.
Tlf.: 02-72 55 07

UFO-NORGE SØR

Arne Pross Thomassen
Postbox 902, Birkelund, 4801 Arendal
Tlf.: 041-15 286

UFO-NORGE VEST

Finn Kalvik
Postbox 1155, 5001 Bergen.
Tlf.: 05-28 01 26

UFO-NORGE MIDT

Leif Havik
Postbox 485, 7001 Trondheim.
Tlf.: 07-43 42 25

UFO-NORGE NORD

Leif Normann Solhaug
Postbox 19, 8387 Fredvang.
Tlf.: 088-94 168

SIDEN SIST – redaktøren har ordet

Vær hilset! Vår henstilling - i forrige nummer - til våre medlemmer om å gi noen ekstra kroner i forbindelse med fornyelse av medlemskapet for -83, ble en suksess. Ca. 160 medlemmer har betalt kr. 100.- og mer - tildels meget mer - for i år. Bidrag til "folderen" har også vært over forventning. Hittil er innkommet kr. 1100.- og resultatet er faktisk et lite overskudd! Vi er strålende fornøyd med resultatet, og vil komme tilbake til saken når vi har full oversikt og endelige tall på givergleden. Så en forløbig takk til alle som vil "stå oss bi" også i år, og til dere som ennå ikke har fornyet medlemskapet, av forglemmelse eller andre grunner dere finner en giroblankett med det te første nummer av "UFO" -83. Har du betalt innen du mottar bladet, kan du overlate kortet til en interessert!

Lørdag 22. januar var det duket for debatt om Hessdalsfenomenene i studentersamfunnet i Trondheim. Observator Rolf Bradhe var invitert som innleder, og han gikk bombastisk ut i pressen på forhånd og uttalte at han hadde løsningen på UFO-observasjonene i Hessdalen. Det ante meg da at det ville komme et eller annet tøv ut av det - og det slo til. Skylden for alle observasjonene i dalen var å tilbakeføre til NSB. Det var reflekser fra toglys.

Vår Herre bevares! Her stiller en representant fra vitenskapelig miljø og serverer en løsning "en bloc" på alle observasjonene i dalen, som værende reflekser fra toglys. James McDonald, tidligere seniorsjef ved Arizona-universitetet, og ekspert på luftinversjoner, ville blitt rystet av en slik påstand - hadde han levet. Nå "snur han seg i sin grav", og overlater til oss andre å forundres over at denslags bortforklaringer kan passere uten noen merkbare reaksjoner. Heretter kan altså de av våre medlemmer som bor i nærheten av jernbanetraséer, belage seg på mange UFO-observasjoner hvis varm og kaldluft forener seg i rette høyden, men det er ingen vanlig forteelse. Derfor tror vi ikke herr Bradhe, men det går alltid et tog!

Vårt nyttårsønske - sent men godt - må bli at Hessdølingene må bli tatt alvorlig, og at det vil bli tatt et initiativ til løsning av dette problemet. Solobservatorens løsning kan ikke sies å være av ovennevnte kategori, og siste ord i denne saken lar nok vente på seg.

Vår redaksjonssekretær: Knut Aasheim, har signert førstesiden av "UFO"-83, og jeg håper alle er enige når jeg mener det er vakkert utført. Likeledes er annen og siste omslagside Aasheims design. Vi bukker og takker.

På gjenhør!

Innhold:

UFO og vitenskapen del 1,..... side 2
Newtons universelle gravitasjonslov,..... " 7
UFO - i luften, eller i hodet?,..... " 9
Hessdals-UFO'ene og vitenskapen,..... " 13
Ny UFO-bok fra Bladkompaniet,..... " 14
UFO-problematikken,..... " 15
Brent av et UFO,..... " 20
Fra Forskningsseksjonen,..... " 21
E. T. Supersuksess! ,..... " 24
Organisasjonsnytt,..... " 27
Nytt utenfra,..... " 28
Ukjent luftfartøy funnet på havbunnen? ,..... " 29
Notiser fra OSEAP-journal,..... " 31
Presseklipp,..... " 33
Kontakt med leserne,..... " 38

UFO og vitenskapen. Del 1

Vi skal i denne artikkelserien forsøke å belyse de forskjellige aspekter ved gravitasjon, tid, stjernereiser og tidrommet, og prøve å snekre sammen en ny plattform vi kan stå på når vi diskuterer disse emnene. Vi skal hele tiden basere oss på kjent viten og trekke våre konklusjoner ut fra dette.
Noe av det som vil bli tatt opp har tidligere vært nevnt i UFO, men for sammenhengen og helhetens skyld vil gjentakelser forekomme, kanskje under en noe annen synsvinkel. Albert Einstein har vært en banebryter for vårt nåværende syn på universet. Det er derfor viktig at vi til en viss grad vet hva han har sagt, og hvorfor. Det er alltid lettere å bruke Einstein med tyngde i diskusjoner når man vet hvordan han kom frem til sine påstander, påstander som nå i snart 80 år har blitt bekreftet gjennom talløse eksperimenter.

EINSTEIN - TID OG ROM

Det fortelles at da Einstein jobbet på det sveitsiske patentverk i Bern i begynnelsen av dette århundret, tok han trikken på jobben. Av og til var han noe sent ute, og han stirret som hypnotisert på rådhusklokken som trikken passerte. Rakk han det eller rakk han det ikke?

En dag fikk han tanker om at bildet av klokken jo ble sendt ut med lysets hastighet. Hvis nå trikken også "speedet opp" til lysets hastighet, ville viserne på rådhusklokken for ham stått stille. En fasinerende tanke! Var det kanskje slik han fikk sine første tanker til sin spesielle relativitetsteori som han utga i 1905?

Han bygger denne teorien på to grunnleggende postulater:

1. Det finnes ingen forsøk som avgjør om en gjenstand er i ro eller i jevn bevegelse i forhold til en fast eter.
2. Lyshastigheten i det tomme rom vil alltid måles konstant, uansett hvordan lyskilden beveger seg.

For ikke å få noen selvmotsigelser i disse to postulater, er det nødvendig å gjøre korreksjoner når det gjelder tiden, og dermed også lengden og massen. Men hvor mye forandrer tiden seg hos en gjenstand i bevegelse i forhold til tiden hos en gjenstand i ro? Denne tidsfaktoren i Einsteins spesielle relativitetsteori kan vi finne ved et enkelt tankeeksperiment.
Først: lyshastigheten i det tomme rom er 300 000 km/s, eller $3 \cdot 10^8$ m/s.

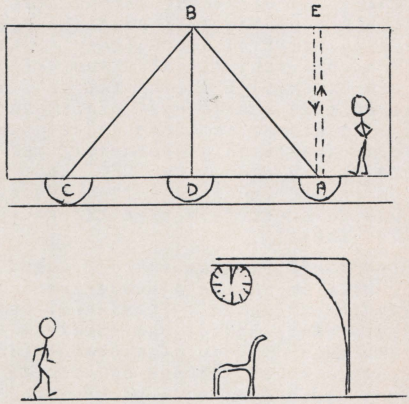

Vi tenker oss at vi har en jernbanevogn som går med en hastighet av 240 000 km/s eller $2{,}4 \cdot 10^8$ m/s. Ved A har vi en lyskilde som sender en lysstråle opp til et speil E festet i taket. Strålen reflekteres så ned igjen til A.

For en observatør inne i toget vil strålegangen være rett opp og ned, altså AEA. For en observatør på plattformen vil strålegangen på grunn av togets store hastighet være ABC. Mannen på plattformen måler at tiden lyset bruker på ABC er 2 sek. I løpet av denne tiden har toget flyttet seg AC, men da toghastigheten er konstant vil AD være lik AC. AD er da den avstand toget har gått i løpet av ett sekund, og vi får at
$AD = DC = 2{,}4 \cdot 10^8$ meter.

Lyset trenger ett sekund på AB, og da er
$AB = BC = 3 \cdot 10^8$ meter.
Vi kan da regne ut at $BD = 1{,}8 \cdot 10^8$ meter.

at $t_v = t_0 \cdot \frac{m_0}{m_v}$

hvor t_v er tiden hos en gjenstand med en hastighet v, mens t_0 er tiden hos en gjenstand i ro. I klartekst kan formelen uttrykkes slik:
Når massen går mot uendelig, går tiden mot null.

Vi ser her det første paradokset i Einsteins møysommelig oppbygde teorier. En masse kan umulig bli uendelig. Den ville da fylle hele universet og mere til. Altså må det være en øverste hastighetsgrense for masse som ligger under lyshastigheten. Hvor ligger denne grensen? Hvor meget kan en masse vokse? Og hva skjer over en slik grensehastighet?

Dette skal vi behandle i en senere artikkel.

Vi skal nå se litt på de praktiske følgene av tidsfaktoren

$$k = 1 - \frac{v^2}{c^2}$$

Jorda ligger som vi vet 20 000 lysår (ly) fra Melkeveiens ytterkant. Skal vi foreta en reise tvers gjennom sentrum og besøke en planet på stikk motsatte side, representerer dette en reise på 80 000 ly. Da et lysår er
$9{,}5 \cdot 10^{15}$ meter, blir 80 000 ly lik
$7{,}6 \cdot 10^{20}$ meter.

Vi sier at topphastigheten på romskipet vårt er 299990 km/s, eller
$2{,}9999 \cdot 10^8$ m/s.

For å få skipet opp i denne hastigheten anvender vi en akselleråsjon på 2g, hvor g er tyngdens akselleråsjon. Vi setter den her lik 10 m/s^2. 2g skulle ikke være en for stor belastning for de mennesker som befinner seg ombord i skipet. Når vi skal lande på vårt bestemmelsessted, bruker vi en retardasjon også på 2g.

Vi ser nå først på hvor lang tid denne reisen vil ta sett fra jorda. Vi bruker de vanlige bevegelsesligningene

$v = at$

hvor v er den hastighet som oppnås ved en akselleråsjon a i tiden t, og

$x = \frac{1}{2} at^2$

hvor x er den avstanden som blir tilbakelagt ved en akselleråsjon a i tiden t. Ved å bruke disse formlene finner vi at tiden for å akselleråsjonere opp til en hastighet på $2{,}9999 \cdot 10^8$ og så bremse ned igjen så vi får en anstendig landing på bestemmelsesstedet tar $3 \cdot 10^7$ sek. "Akselleråsjonsfeltet" og "retardasjonsfeltet" blir så forsvinnende små i forhold til de 80 000 ly at vi ser bort fra disse. Reisetiden en vei med topphastighet blir $2{,}53 \cdot 10^{12}$ sek. Hele reisen vil da sett fra jorda ta 80 300 år.

Så skal vi se på reisetiden sett fra romskipet. Tidsfaktoren ved en hastighet på $2{,}9999 \cdot 10^8$ m/s er

$k = 0{,}002154$.

For å finne tiden skipet trenger, nå sett fra skipet, for å akselleråsjonere opp til topphastighet, blir det en del råstygg integralregning som vi ikke tar med her, men tiden for akselleråsjon og retardasjon sett fra skipet skulle bli $2{,}36 \cdot 10^7$ sek. Reisetiden med topphastighet blir således 173 år, og reisetiden totalt ca 174 år. En viss forskjell til 80 300 år er det jo!

Nå var jo 80 000 ly en ganske stor avstand. Hvis nå bestemmelsesstedet vårt "bare" lå 1000 ly borte, og vi hadde samme hastighetsgrense og akselleråsjon som i forrige eksempel, så ville turen sett fra jorda ta ca 1004 år. Men turen ombord på romskipet ville bare ha tatt ca 2,9 år.

Av dette kan vi trekke den konklusjon at når våre drivstoffproblemer er løst kan vi uten spesielle vanskeligheter besøke solsystemer som ligger tusener av lysår borte fra vårt. En slik tur vil med god margin kunne utføres av en og samme generasjon av romfarere. Men de vil selvfølgelig ikke komme tilbake til sin egen tid, den vil forlengst være gått over i historien. Men akkurat dette aspektet tror jeg neppe vil være noe hinder for å få frivillige til besetningen i våre fremtidige stjerneskip. Jeg er overbevist om at når "Det Norske Stjernedirektorat" en gang i fremtiden utlyser ledige stillinger på stjerneskipet "Sirius 312", vil køen av frivillige være på flere hundre meter.

Som tidligere nevnt, så vokser massen når hastigheten øker. Her på jorda trengs det omtrent like stor kraft for

Mannen i kupeen vil som sagt observere at lyset går strekningen AEA som er $3{,}6 \cdot 10^8$ meter.

Med en hastighet av $3 \cdot 10^8$ m/s trenger lyset tiden

$$t_{kupe} = \frac{3{,}6 \cdot 10^8}{3 \cdot 10^8} = 1{,}2 \text{ sekunder}$$

på turen AEA. Det vil si at mens det er gått 2 sekunder på plattformen, vil det bare ha gått 1,2 sekunder i togkupeen. Vi kan da sette at

$$t_{kupe} = t_{plattform} \cdot k$$

Vi får da i dette tilfelle at

$$k = \frac{t_{kupe}}{t_{plattform}} = \frac{1{,}2}{2} = 0{,}6.$$

Denne faktoren gjelder da ved hastigheten $2{,}4 \cdot 10^8$ m/s. Med andre toghastigheter kan vi regne ut de tilsvarende faktorer, og vi finner til slutt at faktoren k varierer med hastigheten slik:

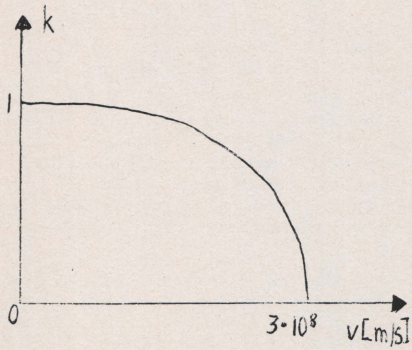

Når vi så har fått kurven grafisk bestemt, kan vi også få den matematisk bestemt. Resultatet blir at

$$k = \sqrt{1 - \frac{v^2}{c^2}}$$

hvor v er toghastigheten og c er lysets hastighet. Vi får da at

$$t_{kupe} = t_{plattform} \cdot \sqrt{1 - \frac{v^2}{c^2}}$$

Dette vil da si at tiden går saktere hos en gjenstand i bevegelse enn hos en gjenstand som er i ro.

Dette med at tiden "går saktere" bør kanskje forklares litt nærmere. Vi vet at et atom svinger frem og tilbake omkring en likevektsstilling. Dette svingetallet er konstant for det samme atomet under like forhold. Setter vi atomet i jevn bevegelse med en viss hastighet vil det svinge saktere. Tyngdens gravitasjon virker også bremsende på disse atomsvingningene.

I 1958 oppdaget tyskeren Rudolf Mössbauer hvordan en ved hjelp av disse atomsvingningene kunne lage en "atomklokke" som holder tiden utrolig nøyaktig. Denne Mössbauer-effekten er også istand til å finne ut om en klokke har saknet et billiontedels sekund i forhold til en annen klokke. På denne måten har man funnet at tiden går saktere i bunnen av Empire State Building enn i toppen av den. Så en kontorist i første etasje vil eldes langsommere enn en kontorist i toppetasjen. Det er riktignok bare snakk om mikrosekunder gjennom et helt liv, men allikevel -

Likeledes har man funnet at en klokke ombord i en satelitt går saktere enn en på forhånd synkronisert klokke på jorda. Dette er et av de mange tilfeller hvor Einsteins teorier er bekreftet i praksis.

Men i og med at tiden forandrer seg med hastigheten må også en gjenstands lengde og masse gjøre det. Vi har da at en gjenstand i bevegelsesretningen er kortere enn en gjenstand i ro, altså

$$L_v = L_0 \cdot \sqrt{1 - \frac{v^2}{c^2}}$$

hvor L_v er lengden av en gjenstand med hastighet v, mens L_0 er lengden av samme gjenstand i ro.
Likeledes er masse i bevegelse større enn masse i ro, slik:

$$m_v = \frac{m_0}{\sqrt{1 - \frac{v^2}{c^2}}}$$

hvor m_v er massen til en gjenstand med hastighet v, mens m_0 er samme gjenstands masse i ro.

Av denne formelen ser vi kanskje best at lyshastigheten er den øverste hastighetsgrense i universet.
Ved v lik c blir m_v uendelig.

Hvis vi kombinerer de to formlene for masseøkning og tidsforlengelse, får vi

å aksellerere en bil opp fra 10 km/t til 20 km/t som fra 60 km/t til 70 km/t. Men når vi kommer opp i hastigheter nær lysets, blir forholdene annerledes. Da massen øker med hastigheten, skal det adskillig større kraft til for å gi romskipet en viss akselleresjon når hastigheten er stor enn når den er liten. La oss se litt på dette.

Vi antar at romskipet vårt veier 250 tonn eller 2,5 . 10^8 gr. Massefaktoren ved en hastighet på 2,9999 . 10^8 m/s er 464,3. Vi får da en økning i massen på 1,158 . 10^{11} gr. Ifølge Einsteins formel om at energien = massen . lyshastigheten^2

$E = mc^2$

trenger vi 25 . 10^9 Wh for å øke massen ett gram. Vi skulle da trenge en energi på 2,895 . 10^{21} Wh for å få romskipet opp i en hastighet på 2,9999 . 10^8 m/s.

Dette tallet sier oss ikke så mye, men når jeg nevner at Norges samlede produksjon av elektrisk kraft i 1966 var på 4,8 . 10^{13} Wh, så skjønner vi at det er svære energimengder det her er tale om. 2,895 . 10^{21} Wh skulle altså svare til Norges daværende årlige kraftproduksjon i 60 300 000 eller 60,3 millioner år.

Skulle vi foreta en kortere reise på en 5 - 6 ly, hvor tiden dermed ikke spiller en så avgjørende rolle som på veien over 1000 ly og mer, så kunne vi nøye oss med en noe mindre topphastighet. La oss si for eksempel 240 000 km/s eller 2,4 . 10^8 m/s. Tidsfaktoren her er 0,6 og massefaktoren 1,67. For vårt 250 tonns romskip ville vi da få en masseøkning på 1,675 . 10^8 gr. Dette ville da kreve en energimengde på 4,19 . 10^{18} Wh, altså Norges kraftproduksjon i 87 300 år. Selv dette tallet kan synes ufattelig høyt, men når en tar i betraktning de svære energimengdene som ligger i atomkjernen blir det ikke så ille. 4,19 . 10^{18} Wh svarer for eksempel til den totale energien i 7830 liter platina.
Men dette med drivstoffproblemet skal vi komme tilbake til senere.

Nå kan alt dette pratet om at et romskip i stor hastighet er kortere og har en større masse enn når det er i ro, virke noe rart. Men nå får vi huske på at dette med lengdeforkortninger og masseøkninger bare er effekter som forekommer i det tre-dimensjonale rommet. Altså det rommet som kan beskrives ved hjelp av et koordinatsystem som står vinkelrett på hverandre, slik:

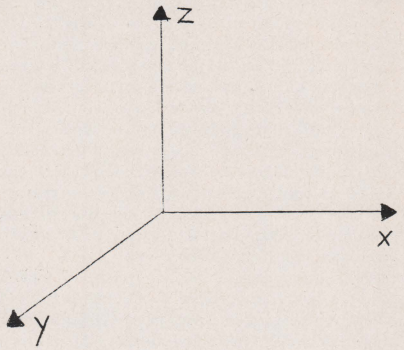

x betegner lengde, y bredde og z høyde.

I Einsteins fire-dimensjonale rom, romtiden, får koordinatsystemet vårt en akse til, tidsaksen. Ennå er det ingen som har klart å anskueliggjøre dette enkelt på papiret, så vi får avstå fra dette vi også.

I dette fire-dimensjonale rommet vil et legeme i ro bevege seg langs en linje parallelt med tidsaksen. Har legemet en jevn bevegelse, vil det også beskrive en rett linje, men denne gangen ikke parallelt med tidsaksen. Har legemet en akselleret eller retardert bevegelse, vil det tegne en krum linje i romtiden.

Ethvert legeme, i ro, i jevn bevegelse eller i akselleret bevegelse, vil derfor tegne en kurve i den fire-dimensjonale romtiden. Denne kurven kaller vi legemets "verdenslinje".

I denne romtiden vil et legeme, uansett hastighet, ha konstant form og masse.

I sin generelle relativitetsteori sier Einstein at gravitasjon eller tyngdekraft og treghet, som er et legemes evne til å motsette seg akselleresjon, er to forskjellige ord for samme ting. Vi skulle da anta at romtiden skulle krumme seg i nærheten av store masser som da har stor gravitasjon. Dette vil si at tiden skulle gå saktere i nærheten av store masser, da vi tidligere har nevnt at tyngdekraften har en bremsende virkning på tiden. Hastigheten til en bølgebevegelse kan beskrives slik:

$v = \lambda f$, hvor λ er bølgelengden og f er frekvensen, for eksempel i perioder pr. sekund.
Vi vet at tyngdekraften på sola er større enn her på jorda. Tiden skulle derfor gå saktere på sola enn her. Når tiden går saktere vil f bli mindre, men da lyshastigheten er konstant må λ bli større. Eller med andre ord: lyset blir skøvet over til den røde delen av lysspektret. Den røde delen av spektret betegner de lange bølgelengdene, den fiolette delen de korte bølgelengdene. Hvis da romtiden krummer seg i nærheten av store masser, skulle en observatør på jorda registrere en rødforskyvning av lys som har passert nær sola. Her må vi være oppmerksomme på at lyset da blir virkelig avbøyd i det tre-dimensjonale rommet, men i den fire-dimensjonale romtiden vil lyset fremdeles følge rette, såkalte geodetiske linjer. Dette er bare mulig hvis romtiden krummer seg i nærheten av store graviterende masser.

Flere observasjoner har fastslått at lysets avbøyning var den som Einstein hadde forutsagt. Romtiden krummer seg altså i nærheten av store masser.

Altså: romtidsstrukturen i universet er krum. Men når det gjelder krumning har vi to muligheter å velge mellom, enten positiv eller negativ krumning.
En positiv krumning beskrives best ved en kuleoverflate, en negativ krumning kan beskrives ved en ridesal.

Hvis vi har gjenstander fordelt i rommet med en bestemt avstand mellom hver gjenstand, og en observatør teller gjenstandene innenfor forskjellige avstander fra seg, vet vi at hvis antallet vokser langsommere enn med kvadratet på avstanden, er rommet positivt krummet, og vice verca.

For å undersøke om vårt univers er positivt eller negativt krummet kan man altså bare undersøke antallet av stjernetåker innenfor forskjellige avstander fra vår planet. Dette er blitt gjort, men opptellingen byr på uhyre mange problemer, og de lærde er ennå ikke kommet til enighet om rommets positive eller negative krumning.

Men, kan dere spørre, hvilken interesse har vi mennesker av om rommet er positivt eller negativt krummet?

Jo, et positivt krummet rom vender tilbake i seg selv og er derfor helhet og endelig. Videre vil et positivt krummet rom befinne seg i en tilstand av utvidelse eller sammentrekning, noe som betyr at de partiklene som fyller opp rommet vil fly bort fra hverandre eller nærme seg hverandre. Hos et lukket rom vil utvidelse og sammentrekning følge periodevis etter hverandre, vi har et såkalt pulserende univers.
Et negativt krummet rom vender ikke tilbake i seg selv og er derfor uendelig. Et uendelig rom vil være i en tilstand av stadig utvidelse eller stadig sammentrekning.

Nå har astronomene funnet ut at vårt univers utvider seg, men dette gir jo ikke noen pekepinn om hvorvidt det er positivt eller negativt krummet.

I et negativt krummet univers er antallet av verdener uendelig. Det skulle derfor være et uendelig antall planeter, og dermed et uendelig antall høytstående sivilisasjoner. Blant disse sivilisasjonene skulle der være et meget stort antall som skulle være herrer over universets kraftkilder og dermed være i stand til å besøke vår sivilisasjon.

Et positivt krummet univers har et endelig antall verdener, selv om antallet er meget stort. Vi får derfor straks begrensninger i regnestykket vårt om sannsynligheten for sivilisasjoner som er i stand til å besøke oss.
Videre vil vi, om vi blir i stand til å kunne reise gjennom rommet med en hastighet så nær opp til lysets at tidsfaktoren for eksempel ble en billiontedel, før eller siden vende tilbake til utgangspunktet, selv om vi hele tiden reiser rett frem.
Et positivt krummet univers vil også en gang bli ferdig med utvidelsen og begynne på perioden med sammentrekning. Dette vil føre til at en gang i fjern fremtid vil alle sivilisasjoner i universet omkomme i et inferno av hete og gravitasjonskrefter.

Så vi får krysse fingrene og håpe på at vårt univers er negativt og ikke positivt krummet!

* * * * *

I neste artikkel skal vi se litt nærmere på noe som vi alle i alle fall kjenner på kroppen, nemlig tiden.
Kanskje tiden ikke er så "enkel" som Einstein ville ha det til!

Hans Kr. Moe

Newtons universelle gravitasjonslov

Et enkelt regne-eksempel.

Newtons universelle gravitasjonslov gjelder egentlig for punktformede legemer. Det betyr at legemene ikke skal ha noen utstrekning. Loven ser på matematisk form slik ut:

$$F = G \frac{m_1 \cdot m_2}{r^2}$$

hvor symbolene betyr:

F: Absoluttverdien av tiltrekningskraften mellom to legemer.

G: Den universelle gravitasjonskonstanten. Dette er en såkalt proporsjonalitetskonstant (et tall). Verdien av G er: $G = 6{,}672\ 10^{-11}$

m_1 og m_2: Massene til de to legemene (vekten i kilo)

r: Avstanden mellom legemene.

Loven gjelder, som nevnt, for punktformede legemer. Da det finns svært få slike legemer, kan loven virke ubrukelig for praktisk anvendelse. Det viser seg imidlertid at loven kan brukes for kuleformede legemer med symmetrisk massefordeling. Sagt på en annen måte: Loven gjelder også for kuler, hvis vekten av kulene er jevnt fordelt. Avstanden r blir da avstanden mellom kulesentrene.

Som eksempel på bruk av denne lov, er valget falt på månens gang rundt jorden. m_1 er da jordens masse, m_2 er månens masse og r er avstanden mellom jorden og månen. Tallverdiene er som følger:

Jordens masse: $m_1 = 6{,}0 \cdot 10^{24}$ kg

Månens masse: $m_2 = 7{,}4 \cdot 10^{22}$ kg

Avstanden mellom jorden og månen: $r = 3{,}8 \cdot 10^{8}$ m.

(Hvis noen lurer på hva 10^{24} osv. står for, så er det en vanlig måte å skrive store tall for å unngå å skrive så mange nuller. 10^{24} betyr at etter kommaet skal det være 24 siffer. Kommaet ser man så bort fra, og man får et stort tall.

Eks.: $7{,}4 \cdot 10^{22} = 74000000000000000000000$, man ser her at man har 22 siffer etter 7-tallet.)

Vedhjelp av Newtons universelle gravitasjonslov finner man nå tiltrekningskraften F mellom jorden og månen:

$$F = G \frac{m_1 \cdot m_2}{r^2} = 6{,}7 \cdot 10^{-11} \frac{m^3}{kg \cdot s^2} \cdot \frac{6{,}0 \cdot 10^{24} kg \cdot 7{,}4 \cdot 10^{22} kg}{(3{,}8 \cdot 10^{8} m)^2}$$

Utregnet får man: $F = 2{,}1 \cdot 10^{20} N$

(N'en står for Newton, som er enhet for kraft. $1N = \frac{1kg \cdot m}{s^2}$)

Nå vet man altså den kraften jorden trekker på månen med (og omvendt) Når man har en kraft, så har man også ofte en akselerasjon. Newtons 2. lov lyder: "Summen av kreftene som virker på et legeme er lik legemets masse multiplisert med dets akselerasjon. Altså: $F = m \cdot a$ hvor F er kraften legemet blir utsatt for, m er legemets masse og a er legemets akselerasjon.

For månen skriver man: $F = m_2 \cdot a$, da m_2 er definert foran som månens masse. Vi antar nå at den kraften som påvirker månen på grunn av jordens

gravitasjon er den eneste kraft som påvirker månen. Denne kraften har vi allerede beregnet ved hjelp av Newtons universelle gravitasjonslov, $F=2,1\cdot 10^{20}$ N. Månens akselerasjon kan nå beregnes:

$F=m_2 \cdot a$, derav følger:

$$a=\frac{F}{m_2}=\frac{2,1\cdot 10^{20}\ N}{7,4\cdot 10^{22}kg}=2,8\cdot 10^{-3}\frac{m}{s^2}$$

Nå vil kanskje noen hevde at månen umulig kan ha noen akselerasjon da hastigheten til månen i dens gang rundt jorden jo er konstant. Dette kan egentlig ikke besvares enkelt, men det kan bekreftes at månens hastighet er konstant. En slik type akselerasjon som vi her har, har derfor et spesielt navn, nemlig sentripetal-akselerasjon. Uten å komme noe nærmere inn på denne teorien kan det bare fastslås at det fins en sammenheng (formel) mellom sentripetal-akselerasjon og legemets hastighet:

$a=\frac{v^2}{r}$ hvor v er legemets hastighet, og r er baneradius, (avstand fra en sirkelformet banes sentrum til sirkelen.)

For månen har man: $a=\frac{v^2}{r}$, derav følger:

$$v=\sqrt{a\cdot r}=\sqrt{2,8\cdot 10^{-3}\frac{m}{s^2}\cdot 3,8\cdot 10^{8}m}$$

$v=1,0\cdot 10^{3}\frac{m}{s}=3600$ km per time.

Sett fra jorden beveger altså månen seg med en hastighet på 3600 km i timen.

Nå kan det være interessant å beregne tiden månen bruker på en runde rundt jorden. Svaret skal i følge Aschehoug og Gyldendals store norske leksikon være 27,32 døgn.
Siden man her bare har brukt to sifre i svarene under utregningene, må man være fornøyd hvis antall hele døgn stemmer. Man har dessuten hele tiden antatt at månen går i en sirkulær bane, noe som ikke stemmer helt. Videre har man sett bort fra gravitasjonskrefter fra andre legemer i solsystemet (f.eks. solens gravitasjon.)

Tiden det tar månen å gå en runde rundt jorden er strekningen månen har gått, dividert på hastigheten. Hvis man antar sirkulær månebane, vil strekningen månen har gått ved en runde rundt jorden være lik den sirkelformede banes omkrets. Formel for en sirkels omkrets er som kjent: $2\cdot pi\cdot r$, hvor pi er konstant (3,141593) og r er sirkelens radius.

Tiden det tar månen å gå en runde rundt jorden blir da:

$$t=\frac{2\cdot pi\cdot r}{v}=\frac{2\cdot 3,14\cdot 3,8\cdot 10^{8}m}{1,0\cdot 10^{3}\frac{m}{s}}=2,4\cdot 10^{6}\ s$$

Utregnet blir dette tilnærmet lik 27 døgn.

Dette eksempel viser at man ved hjelp av Newtons universelle gravitasjonslov kan foreta forholdsvis nøyaktige baneberegninger. Det er nå opp til den interesserte leser selv å foreta lignende beregninger som her er vist, for andre himmel-legemer.

Tor Oskar Sætre

U F O - I LUFTEN ELLER I HODET?

ARTIKKELSERIE AV HILARY EVANS

oversatt av Frank Lie

2

I forrige nummer tok vi for oss ordet VIRKELIGHET, og kom til at alt fra drømmer på den ene siden til stoler og bord på den andre, er virkelige til en viss grad. Vi skal etterhvert se om dette kan hjelpe oss til bedre å forstå hva UFOer er, men først skal vi se på to andre saker av en mer parapsykologisk karakter som kanskje kan hjelpe oss til bedre å forstå problemet.

Først en sak som ble innrapportert til Psykisk Forskningsinstitutt i London i 1882:

En kvinne som var på besøk i et hus i London, var på vei opp trappen til annen etasje da hun oppdaget at hun hadde en tjenestepike foran seg. Men da de nådde toppen av trappen, forsvant ganske enkelt hele tjenestepiken. Hun nevnte episoden for familien som bodde i huset, men de kunne fortelle at det ikke fantes noen slik tjenestepike.

Ingen fant noensinne ut hvem hun var, eller hva dette egentlig dreide seg om.

Sammenlikn denne saken med den som nå følger.

Jeg fikk historien av den damen som opplevde hendelsen - en tysk dame som var ute og klatret i de bayerske alper. Her følger et utdrag av brevet:

"Som De forstår, er dette en nokså anstrengende fjelltur. Det er imidlertid ikke så vanskelig å komme seg opp og ned hvis man bare ikke går seg vill slik jeg gjorde.

Jeg hadde begynt på tilbaketuren litt for sent, og det begynte å skumre da jeg plutselig oppdaget at jeg befant meg i et meget farlig terreng. Ett år etter at dette skjedde, var det faktisk en ung pike som falt ned og slo seg ihjel på nøyaktig det stedet hvor jeg oppdaget at jeg befant meg i en nesten håpløs posisjon.

Helt plutselig fikk jeg se en slags stor, lysende kule som forvandlet seg til en høy skikkelse som minnet om en kinesisk mann. Merkelig nok ble jeg ikke det minste redd, og heller ikke forbauset. Jeg syntes liksom at det var helt naturlig. Mannen bukket, sa noen ord og førte meg langs en smal sti fram til den vanlige turistveien før han forsvant som en ildkule."

Sammenlikn disse to historiene. Hushjelpen ser ut til å ha dukket opp helt tilfeldig. Hadde du eller jeg gått opp trappen, kunne det ha vært oss som hadde sett henne; med mindre det fantes et slags mystisk forhold mellom tjenestepiken og den personen som så henne - kanskje en slags felles psykisk bølgelengde?

Vel, nok om det. Den ene historien er ihvertfall nokså forskjellig fra den andre. Leseren er sikkert enig i at den kinesiske herren neppe sitter der oppe i fjellene i tilfelle noen skulle gå seg bort. Han kom fordi kvinnen trengte ham. Men hvor kom han fra? Fra kvinnens egen hjerne? Det er mulig. Og jeg tror at dersom du eller jeg hadde vært der oppe i fjellene på dette tidspunktet, så ville vi verken ha sett lyskulen eller den kinesiske mannen. Men hadde vi vært i en vanskelig situasjon, ville kanskje vår helt - James Bond eller Hellige Olav - ha dukket opp.

Plutselig sto det en kineser foran henne på stien. (Ill. Jack von Domburg.)

Men hva har dette med UFO-saken å gjøre? La oss ta en titt på to meget berømte saker:

Først det Monsieur Masse opplevde i Valensole i Frankrike:

Monsieur Masse er en lavendelprodusent som kom ut på lavendelmarken sin tidlig en morgen i 1965 og fikk øye på et UFO som var landet. Og ikke bare det, han så også menneskeliknende vesner som beveget seg utenfor UFOet. Et øyeblikk ble de bare stående og se på hverandre; så var det som om besetningsmedlemmene på UFOet fikk kontrollen over ham, og han ble stående som lammet mens de kom seg inn i fartøyet og forsvant.

Skal vi tro på denne historien? Merkelig nok virker den troverdig. Dersom vi aksepterer at noe slikt virkelig kan skje, så må vi tilstå at det godt kunne ha skjedd slik Monsieur Masse forklarer det. Dessuten ble det funnet merker på bakken etter UFOet, og

verken politiet eller erfarne ufologer, som etterforsket saken, fant noen grunn til å mistenke Monsieur Masse for å fare med løgn. Når det gjelder Monsieur Masse selv, virker det som om han så absolutt er ved sine fulle fem. Han var ikke interessert i UFOer, og regnet slett ikke med å treffe på noe slikt.

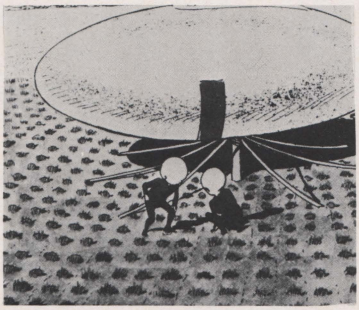

En morgen da Monsieur Masse kom ut på markene sine, støtte han på noen underlige, små skapninger.

Sammenlikn Monsieur Masse med George Adamski.

Også her har vi en detaljert beskrivelse av møtet med ufonauter. På overflaten virker alt svært så troverdig, og han har vitner som kan bekrefte det han forteller. Men så oppdager vi at vitnene hans er en smule "spesielle." En av dem har faktisk skrevet en bok der han påstår at UFOene er sendt fra Himmelen for å hjelpe oss i kampen mot jødiske bankiere og kommunister som er gått sammen om å skaffe seg verdensherredømmet.

Leseren er sikkert enig i at det ikke akkurat er den den type vitne man fester mest lit til.

Dessuten er det andre ting i Adamskis fortelling som heller ikke er så lette å tro på. Da han skrev sin bok, hadde mennesket ennå ikke besøkt månen eller sett månens bakside. Men det har vi i dag, og vi vet at de byene Adamski så der oppe, ikke eksisterer, og ingen av våre astronauter så de små, pelskledde dyrene som i følge Adamski skulle løpe omkring der.

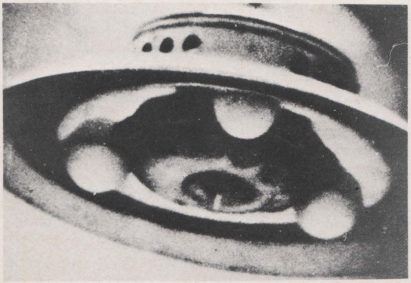

Den berømte "Adamski-tallerknen."

Selv om vi egentlig ikke har noen grunn til å tvile på Adamski når han forteller om de vakre kvinnene som kysset ham velkommen da han var med dem på en reise til Venus, så er det vanskelig å tro på ham. Og til slutt har vi det faktum at Adamski gikk ut i ørknen med et brennende håp om å møte et UFO, han ble ikke overrasket av det slik som Monsieur Masse.

Så hva skal vi si om disse sakene? Virkelige eller ikke? I luften eller i hodet?

Jeg kan bare snakke for meg selv, men etter min mening ville vi antagelig ha sett det samme som Monsieur Masse dersom vi hadde vært i Valensole den julimorgenen i 1965. Men hadde vi blitt med George Adamski ut i ørknen, tror jeg ikke vi ville ha sett det han påstår å ha sett.

Kan vi så trekke konklusjonen? Kan vi si at det finnes et skille? Alle tilfellene på den ene siden av streken er virkelige, og alle på den andre siden er noe som skjer i hodet? Jeg beklager, men så enkelt er det nok ikke.

Ingenting i ufologien er enkelt.

Og resten av artikkelserien skal stort sett dreie seg om de tingene som gjør det hele så komplisert.

La oss begynne med en historie som ikke har noe med UFOer å gjøre. Det er snakk om en opplevelse jeg selv har hatt.

En kveld, ved midnattstid, satt jeg alene hjemme og leste en bok. Plutselig hørte jeg lyder ved inngangsdøren. Vi hadde en norsk pike boende hos oss på denne tiden (husk at artikkelforfatteren er engelskmann. O.a.), og jeg tenkte: "Det er sikkert Randi - nå har hun glemt nøkkelen til inngangsdøren." Jeg gikk til døren for å slippe henne inn - men det var ingen der. Nokså forbauset gikk jeg tilbake til boken.

Cirka ti minutter senere ringte det på dørklokken. Det var Randi - hun hadde glemt nøkkelen.

Ti minutter tidligere hadde hun gått av toget og oppdaget at hun hadde glemt nøkkelen sin hjemme. Dette bekymret henne, for hun regnet med at jeg sov og at hun måtte vekke meg for å komme inn ... og mens hun tenkte dette, hørte jeg henne ...

En stund senere fikk jeg høre at nordmenn har noe de kaller VARDØGER ... og selvfølgelig forsto jeg at det var VARDØGERET jeg hadde hørt.

Grunnen til at jeg har tatt med denne historien, er at vi her står overfor et interessant fenomen. Det er bare nordmenn som har vardøger - ihvertfall har ikke engelskmenn det. Her står vi altså overfor et fenomen som ikke alle opplever - bare noen , under bestemte omstendigheter. Det virker som om noenlunde det samme er tilfelle med UFOene.

Noe av det underligste med UFOene er at de dukket opp samtidig med at vi begynte å utforske rommet utenfor jorden. Er dette bare en tilfeldighet? Hvis vi ser statistisk på det, er sjansen for at en annen sivilisasjon og vår skulle nå samme utviklingstrinn på samme tidspunkt utrolig liten, så antagelig er det

ingen tilfeldighet. På en eller annen måte må det være en forbindelse mellom disse to tingene.

Noen vil selvfølgelig påstå at det er galt å si at UFOer er et fenomen som hører hjemme i romalderen. Mange påstår at vi har fått besøk av UFOer opp gjennom alle tider, som for eksempel i Nice og andre småbyer i Syd-Frankrike i 1608. Det er mulig, men vi har ingen sikre bevis for det, og ingen vil vel benekte det faktum at det først er i løpet av de siste tredve årene at verden er blitt oppmerksom på UFO-fenomenet.

Kanskje har vi hatt besøk av UFOer opp gjennom alle tider, men ingen vil vel benekte at det først er i løpet av de siste tredve årene at de er blitt et relativt "dagligdags" fenomen.

Det finnes mange forskjellige forklaringer på hvorfor UFOene er her, langt flere enn vi har anledning til å komme inn på i denne artikkelen, men en av de aller vanligste går ut på at UFOene er kommet for å advare oss.

De har sett at vi har utviklet kjernefysiske våpen, de er redde for at vi skal blåse oss selv i fillebiter, og nå er de kommet hit for å få oss til å ta til fornuften.

Det er jo en fin tanke; det er hyggelig å tro på at det finnes noen der ute som passer på oss. Men som forklaring holder den ikke. Bortsett fra det faktum at bare en av tusen UFO-rapporter forteller om UFOer som lander for å overbringe et budskap, kommer det også det faktum at budskapene ikke stemmer over ens. Dessuten har vi den vanvittige måten budskapene blir overlevert på.

Tenk deg at du ville komme med en advarsel til presidenten på - la oss si - Island. Ville du da segle dit i en liten båt, gå i land langt unna Reykjavik, finne en enfoldig bonde, som ikke eier politisk innflytelse, ta kontakt med ham mens han er helt alene og si: "Vær så snill og gå til presidenten og be henne om å oppføre seg litt mer anstendig i fremtiden."

Du sier ikke hvem du er, hvor du kommer fra eller hvilken rett du har til å komme med en slik oppfordring; du gir ham ikke et eneste bevis eller tegn ... det høres nokså latterlig ut, og omtrent like latterlig synes jeg det er å høre påstanden om at UFOene er kommet for å advare oss.

Men det finnes et annet mysterium. Da våre fedre og bestefedre så underlige objekter på himmelen, så var det ikke flyvende tallerkner de så.

I Amerika i 1890-årene så de mystiske luftskip - og det på et tidspunkt da det ikke fantes noe slikt som luftskip i Amerika.

Og langt flere luftskip så de i England like før første verdenskrig - dette var på et tidspunkt da engelskmennene var redde for å bli angrepet av Tyskland.

I Sverige i 1930-årene så de mystiske fly - de så for såvidt ganske vanlige ut, bortsett fra at de kunne fly i snøstormer, i stor fart, på en måte som ingen vanlige fly kunne gjøre.

Og i 1946, på et tidspunkt da mange i vesten fryktet Russland, ble det i Norge observert de mest utrolige raketter som fór over himmelen. Kunne det være russernes hemmelige våpen?

Det er her historien om Randi og vardøgerne kommer oss til hjelp. Er det mulig at jeg hadde denne opplevelsen fordi Randi kom fra Norge? Ville jeg ha opplevd noe annet hvis hun hadde vært fra Australia? Hadde jeg opplevd noe i det hele tatt?

Hadde vi spurt Randi, ville hun kanskje ha sagt at hun slett ikke trodde på vardøger - at det bare var gammel overtro - men ikke desto mindre er vardøgeret der, slik det er det for alle nordmenn. Det er en del av nordmenns kulturelle arv. Vardøgeret ligger der begravd dypt nede i nordmannens underbevissthet, uansett hvor mye bevisstheten ler av det.

Og på samme måte mener jeg at alle de underlige tingene folk har sett på himmelen, kan være speilbilder av ting som har ligget begravd i underbevisstheten deres.

Da engelskmennene var redde for at Tyskland skulle invadere dem, hadde de hørt om Zeppelinene, og dermed så de luftskip; da nordmennene var bekymret for hva russerne kunne finne på, så de raketter; og nå i romalderen ser vi UFOer som kommer fra verdensrommet ...

Mener jeg nå å påstå at UFOer bare er et fantasiprodukt? Et ytre uttrykk for en indre redsel? Nei, jeg mener ikke å påstå noe som helst; jeg vil bare at leseren skal ha denne muligheten i tankene mens vi ser på noen andre forstyrrende aspekter ved problemet.

Det finnes mange som mener at UFOene er kommet hit for å studere vår planet. Kanskje er det bare snakk om vitenskapelig nysgjerrighet - kanskje skyldes det at de har planer om å invadere oss - enhver får tro hva han selv vil.

Men herregud, hvor lite effektivt de gjør det.

Sammenlikn dem med våre egne romfarere.

Når vi lander på månen, har vi med oss en mengde sofistikert utstyr. Hvert eneste minutt mens astronautene befinner seg på månen, foretar de undersøkelser og eksperimenter, de fotograferer og foretar målinger.

Men ufonautene oppfører seg slett ikke på den må-

ten. Noen ganger undersøker de en avling, som for eksempel Monsieur Masse's lavendelplanter i Valensole. Eller så stjeler de en kylling, slik de etter sigende skal ha gjort i Quarouble i Frankrike. Men hvem har noensinne sett dem arbeide med innviklede instrumenter? Hvem har sett dem bruke instrumenter til å teste ditt eller måle datt med? Så hva er det egentlig de gjør?

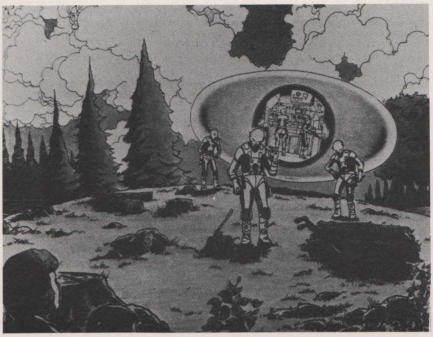

Hvem har noensinne sett ufonauter foreta noenlunde "fornuftige" undersøkelser?

Jeg vil si at de mest av alt minner om barn som leker astronauter. Men om så er tilfelle, hvordan kan vi da forklare det?

Kanskje vi nok en gang bør kaste et blikk på noe annet enn ufologien. Finnes det andre overnaturlige fenomener som tyder på barnslig oppførsel?

Ja. Vi har poltergeist-fenomenet.

Et poltergeist er noe som gjør tåpelige ting rundt omkring i huset. Det lager dumme lyder, flytter på møbler, kaster stein, banker ting i gulvet, ringer på dørklokken eller kimer med telefonen, setter fyr på gardinene og søler på gulvet. Slike ting som et rampet barn ville gjøre.

Bortsett fra at det ikke kan være snakk om et barns handlinger. Det skjer for plutselig, eller mens barnet er i et annet rom, eller mens det blir holdt øye med.

Vi vet ennå ikke hva poltergeist er for noe, men det er nokså tydelig at det er et fenomen som opptrer i spesielt vanskelige perioder - særlig ofte opptrer det i forbindelse med puberteten. Det virker som om vi i slike perioder ikke har full kontroll over oss selv, det kan virke som om en del av personligheten løsriver seg og utfører de merkverdigste tricks ved hjelp av en kraft som vitenskapen ennå ikke kjenner noe til.

Men det som skjer er alltid barnslige ting; ting som ingen andre ville finne på, og som de dessuten ikke kunne ha gjort i noe tilfelle.

Er det mulig at ufonautenes barnslige oppførsel skyldes noe à la det samme som poltergeist-fenomenet?

Nok en gang ønsker jeg bare at leseren skal ha muligheten liggende på lur i bakhodet når vi avslutter serien i neste nummer. For jeg har flere problemer på lager - UFO-spørsmålet blir bare verre og verre å besvare jo mer man tenker på det!

Avsluttes i neste nummer.

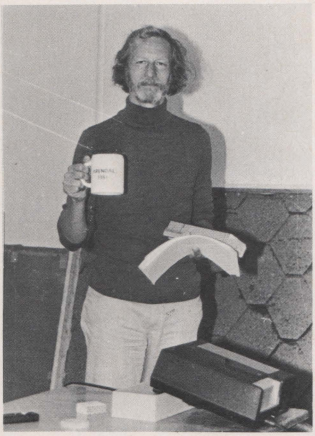

Artikkelforfatteren: Hilary Evans, besøkte UFO-NORGE´s UFO-treff i Arendal 1981.

NYTT FRA REDAKSJONEN:

Ny redaksjonssekretær i stedet for Egon Nielsen er' Frank Lie, avd. Øst.
Vi ønsker ham velkommen til "slitet", og takker Egon for utført arbeid!

Det er to slags sedler som påvirker utviklingen.....
Stemmesedler og pengesedler.

Hessdal—UFOene og vitenskapen

Lørdag den 22. januar var det duket for en mulig vitenskapelig forklaring på Hessdalsfenomenet.

Observator Bradhe, ville forsøke å overbevise de omtrent 300 tilstedeværende, om at det overhodet ikke var noe merkelig med UFO´ene i Hessdalen.
Han begynte sitt foredrag med å fortelle om mosegrodde amerikanske saker som han mente var forfalsket Han viste til Donald Mentzel, og han benyttet samme enkle forklaringsmetodene som Mentzel.

"Man tager en del kart, og en del togtider, -og dernest blander man det hele godt sammen, -og man vil da finne en forklaring på UFO´ene i Hessdalen".

Som de fleste nå vil forstå, forsøkte Bradhe å overbevise oss alle om at NSB´s Rørostog var årsaken til fenomenet. Han mente at når toget passerte Sibirien ved Reitan stasjon, oppsto det en helling på to grader, og lysene fra lok´et ble reflektert oppe i Hessdalen.

Det verste er jo at det høres ganske fornuftig ut. Men jeg må bare fastslå med en gang at dette over hodet ikke har noe med virkeligheten å gjøre. UFO´ene er iakttatt en tid etter midnatt, og da går det jo ikke noe tog. Dessuten så er de sett midt på dagen, og sollyset er blitt reflektert på UFO´ene når de har kommet over fjelltoppene.

Søndag den 16. januar kunne Bjarne Lillevold og flere andre se et metallisk objekt idet det kom fra sør over Hegsetåsen. Det gikk litt ned før det forsvant nordover over Finnsåhøgda. En røyksky kunne sees fra objektet.

Her har vi altså da en lysrefleks fra NSB´s tog som til og med avgir røykskyer og reflekterer sollyset! Det ville vel være klokt om Bradhe likevel tok turen til Hessdalen, i og med at alle fysiske lover i brytningsoptikken er i ferd med å snus på hodet.
Det er faktisk ingen i Hessdalen som tror på Bradhes teorier, og det viser vel bare hvilken kvalitet denne siden av vitenskapen holder.

Et annet eksempel: fredag den 5. november i fjor, kunne medlemmer fra UFO-SVERIGE se et objekt passere sørover i dalen minutter før en hytteeier iakttok det samme ni mil lengre nord!
Her opplever vi at refleksen fra toget til Bradhe kappkjører med sin egen følgesvenn, og unnagjør distansen på få minutter, mens toget bruker over to timer på denne distansen.

Selv dette er ikke nok til at Bradhe skjønner alvoret. Han skal på død og liv ha det til å være tog, og da hjelper det lite hva fornuften sier.
Vi har imidlertid sett litt på togtidene, og vi kan ikke se noen direkte sammenheng med disse, Bare noen ganske få, stemmer med passering ved Reitan. Så vi kan med 100% sikkerhet fastslå at tog er det ikke! Vi skal imidlertid kontakte NSB, og undersøke hvorvidt disse kan slukke lysene ved denne stasjonen.

Hva skal UFO-NORGE så forsøke for at "vitenskapen" skal forstå alvoret. Skal vi arrangere en katastrofe i Hessdalen, eller må vi bare finne oss i at forståsegpåere kommer med slike tomme uttalelser?
Har noen et godt forslag, så kom med det!

På grunn av tidsmessige årsaker blir det ingen artikkel om Hessdalsobservasjonene denne gang, men jeg håper å meddele nytt i neste nummer.
UFO-NORGE og UFO-SVERIGE, skal avholde et større treff i dalen 9-16. februar, og vi håper på bistand fra radioamatører til kommunikasjon mellom postene.

Leif Havik

Boken om en VERDENSSENSASJON!

UFO mysteriet i Hessdalen

Arne Wisth

Ikke noe sted i verden er det gjort så mange UFO-observasjoner på et så begrenset område og i et så langt tidsrom.

Hvis din bokhandler er utsolgt, kan boken bestilles direkte fra forlaget.

Innb. kr. 96,–.

BLADKOMPANIET A.S

Til BLADKOMPANIET A.S, Boks 148, Kaldbakken, Oslo 9.
Send meg omgående boken "UFO-mysteriet i Hessdalen".
Kr. 96,- følger ☐ i postanvisning ☐ over postgiro (kto. 5179403)
☐ i sjekk ☐ boken ønskes tilsendt i postoppkrav (porto + postoppkravsgebyr kommer i tillegg).

Navn: _____

Adresse: _____

"UFO-BILDE" AVSLØRT SOM BLØFF.

I "UFO" nr.1,s.39,er det vist et bilde av et påstått romvesen fra en annen planet,eller som det ble skrevet,-kunne det være en ape.
Bildet er nå avslørt:
Dette foto,som for en tid tilbake har figurert i svensk og andre lands presse,er påstått at det er et foto av en død UFO-pilot, (humanoide).Dette kan nå avsløres som en bløff."UFO-piloten" skulle stamme fra et UFO som styrtet nær Laredo,Texas Juli 1948.
Fotoet forestiller en forulykket amerikansk pilot.
Det utbrøt brann ved nedstyrtingen,og det ytterste laget av hjelmen er forkullet.
Framfor piloten,(se pilen) ligger et par solbriller av Air Force Model.

Et ordtak:Det som ser ut til å være sant,bør nødvendigvis ikke være sant.
Kilde:UFO-Sverige Aktuelt,3-81
L.N.Solhaug,avd Nord.

BREV FRA LESERNE

UFO-PROBLEMATIKKEN

Det er blitt påstått at det er ubegripelig, meningsløst og ulogisk at UFO-nautene ikke tar (oftere) kontakt med oss jordmennesker, og at det dermed er grunn til å trekke i tvil om vi i det hele tatt f å r besøk fra det ytre rom. Det er sant nok mye av det UFO-nautene foretar seg, og i k k e foretar seg, som fortoner seg ulogisk, meningsløst, urimelig og ubegripelig utfra jordisk tankegang. Da skal man imidlertid være oppmerksom på det faktum at det er mye av det som ellers skjer på jorden, blandt menneskene, deres teknologi og samfunn, som er såpass komplisert at det ville ha fortonet seg meningsløst og ubegripelig om vi ikke hadde visst bedre. Dessuten skjer det til stadighet at man tar andre menneskers tanker og handlinger for å være absurditeter, for så å bli konfrontert med den kjennsgjerning at de har en helt naturlig og logisk forklaring, ja, at de faktisk kan vise seg å være meget intelligente, og at de nettopp d e r f o r ble tatt for å være absurditeter. Dette burde mane til fordomsfrihet og ettertanke. Dette bør man bl.a. ha for øye når man blir konfrontert med noe muntlig eller skriftlig som man ikke umiddelbart forstår, det være seg i bøker, magasiner, aviser, brev, i samtaler, etc. Det er også mye av det menneskene foretar seg som må fortone seg meningsløst og ubegripelig for dyr, trolig m e s t e p a r t e n av det menneskene foretar seg p.g.a. dyrenes mindre fatteevne og kommunikasjonsevne.

UFO-problematikken, forts:

Er det da ikke annet enn man må forvente, at mye av det UFO-nautene, som i de fleste tilfeller må formodes å være langt mer intellektuelt utviklet enn oss og som dermed på mange områder må ha helt andre verdinormer enn oss - fortoner seg meningsløst, ulogisk og ubegripelig for oss mennesker, som blir de rene idioter og imbeciler, for ikke å si dyr, i sammenligning?

Årsakene til at de fleste UFO-nauter ikke tar kontakt med oss kan tenkes å være mange:
1. Vi er for uintelligente (for lite intellektuelt utviklet) i forhold til dem, til at de finner det hensiktsmessig, utbyttegivende, meningsfullt og dermed bryet verdt å ta kontakt med oss.
2. De vet mesteparten om menneskene og livet på jorden p.g.a. høyt utviklede parapsykiske evner. Derfor forsøker de kanskje å g j ø r e noe med det som skjer på jorden ved å smugle inn sine egne blandt oss, hvilket er blitt påstått å skulle finne sted.
3. Frykt, kombinert med uvilje mot å benytte våpen til beskyttelse. Denne eventuelle frykten kan være forståelig utfra det faktum at de fleste UFO-nauter er meget småvokste. En legemshøyde som ofte går igjen er 120 cm.

Etter min mening er det hevet over enhver rimelig tvil, at vi får besøk av utenomjordiske intelligenser. Det er først og fremst følgende 12 forhold som viser dette:
1) UFO´er og UFO-nauter er blitt observert av kompetente og høyst troverdige vitner som leger, lærere politifolk, ingeniører, flyvere, astronauter, militære offiserer, politikere og vitenskapsfolk, deriblandt astronomer.
2) UFO´er og UFO-nauter er blitt observert av mange vitner samtidig, deriblandt også personer tilhørende gruppene nevnt foran, samt også de fleste, eller alle passasjerene ombord i passasjerfly.
3) UFO´er har etterlatt seg tydelige og vedvarende landingsmerker som mange vitner objektivt har kunnet observere, og som påviselig ikke har oppstått av seg selv, og som umulig har kunnet stamme fra noen jordiske forteelser, eller noen jordiske fartøyer. Det dreier seg f.eks. om landingsmerker i snøen og fordypninger og brennemerker i bakken, deriblandt merker med radioaktiv utstråling.
4) Det har p.g.a. UFO´er oppstått fysiske og psykiske påvirkninger på mennesker og dyr. som forbrenninger, prikking, knuter, blemmer, kuler og hevelser, merkelige flekker og betennelser i huden. Videre håravfall, vekttap, skjelvetokter, lammelser, oppkast, hodepine, tretthet, hukommelsestap, nervøsitet, søvnløshet, svimmelhet og en del andre innvirkninger.
5) UFO´er har virket inn på radio, TV-apparater, bilers og flys funksjoner, som er blitt midlertid stanset, eller som har begynt å fuske.
6) UFO´er har helt, eller delvis avsvidd eller ødelagt trær.
7) Biler og andre kjøretøyer har p.g.a. UFO´er skiftet farge, og fått smadret frontruten, hvor det i enkelte tilfeller ikke har vært en eneste glassbit igjen i rammen.
8) UFO-beretninger er blitt fortalt under hypnose, hvor muligheten for at det kan forekomme løgn, oppdiktning og forvrengninger er praktisk talt, for ikke å si fullstendig utelukket.
9) UFO´er er blitt observert på radar.
10) UFO-beretninger, deriblandt med UFO-nauter, er også blitt fortalt av en god del personer som tidligere har stillt seg sterkt tvilende eller avvisende til UFO´enes eksistens, og som tildels har nølt i lang tid med å fortelle sine opplevelser videre til andre av frykt for å bli latterliggjort (at de tiltross for dette har gjort det, burde være et sterkt indisium - for ikke å si et rent bevis - for at opplevelsen er ekte).

UFO-problematikken, forts:

11) UFO'er har helt siden første ver denskrig vært observert i stort antall over hele kloden. Selv med konservative beregninger kan man slå fast at over 750.ooo UFO-rapporter er innsamlet. Når man videre har funnet ut at kun ca. 1/10del av hva som observeres rapporteres til myndighetene eller private UFO-organisasjoner, begynner man å ane størrelsesordenen av fenomenene.

12.) UFO'er, og til og med noen få UFO-nauter er blitt fotgrafert og/eller filmet. Noen av disse fotografienes og filmenes ekthet kan ikke trekkes i tvil, ettersom deres ekthet er blitt klart og utvetydig påvist av sakkyndige eksperter.

Nå er det imidlertid de som tillater seg å betvile at det finnes intelligent liv på andre planeter. Deres tvil er fullstendig uberettiget, og er ikke uttrykk for annet enn gogmatikk. Med tanke på universets enorme antall planeter, må det anses utelukket at vi mennesker er de eneste intelligente vesener i universet, bortsett fra aper, delfiner, spekkhoggere, osv. Noe annet er så vilt usannsynlig at man må se helt bort fra det, dersom man vil være intellektuelt redelig, og det bør man være.

Hvis vi beskjedent forutsetter at én stjerne av 100.000 har en planet med intelligent liv, gir dette én million befolkede planeter bare i vår egen galakse - Melkeveien - som er en av anslagsvis 100 milliarder galakser.
Så har vi dem som ikke utelukker eksistensen av utenomjordiske intelligenser, men som betviler eller utelukker muligheten av besøk fra dem, p.g.a. avstandene i universet. Også denne tankegangen er uberettiget.
Det må anses for temmelig sikkert at det finnes utenomjordiske sivilisasjoner som er oss teknologisk langt overlegne, og som har farkoster som tilbakelegger store romavstander på minimal tid. Ja, som kanskje t.o.m. overskrider lyshastigheten - 300.000 km/sek. (Lyshastigheten er i teorien den maksimale hastighet, men det er ikke full vitenskapelig enighet om dette).

La oss anta at den nærmeste stjerne utenfor solen, Alpha Centauri, har en befolket planet. Vi vet ingenting om hvorvidt dette er spesielt sannsynlig eller spesielt usannsynlig. Det ville være rent gogmatisk sludder å hevde noe annet. Alpha Centauri er 4,3 lysår borte. En farkost derfra som bruker lyshastigheten, vil med andre ord bruke "bare" 4,3 år på å komme hit. Er hastigheten 150.000 km/sek. vil den bruke 8,6 år, osv. Med alle bekvemmeligheter ombord, og dersom mannskapet delvis befant seg i åvervåket dvaletilstand, eller var blitt spesialforberedt på reisetiden på annen måte, så skulle ikke dette være noen avskrekkende tidsbruk.

Angående drivstoff, så finnes det i universet enorme magnetfelter som eventuelt kan utnyttes som drivstoff, eller kanskje disse vesene bruker et drivstoff som ennå ikke er oppdaget, eller som overhodet ikke finnes eller kan fremstilles på jorden.
Til disse tingene er det bl.a. blitt innvendt følgende:
1) Romskipene må nødvendigvis veie flere hundre tonn, og at man derfor må regne med en større akselleras jons- og retardasjonstid, slik at turen gjennom rommet vil kunne ta lenger tid enn jeg har anslått.

2) Det er meget begrenset hva levende vesener kan tåle av trykk-krefter. Til det første er det å si at det er åpenbart at mange av UFO-fartøyene må veie atskillig mindre enn dette. UFO-rapporter kan fortelle om farkoster som ikke har vært mer enn to meter i diameter og en meter høye. Ja, i noen tilfeller t.o.m. enda mindre.

UFO-problematikken, forts:

Og vekten må være deretter, skulle man tro. Ellers kan det jo meget vel tenkes at UFO-nautene på en eller annen måte har overkommet problemet med aksellerasjons- og retardasjonstiden. Til det andre er det å si at dette er vel og merke basert på hva vi vet om levende her på jorden. Vesener fra andre solsystemer kan godt tenkes å være forskjellig fra oss i så måte, og også på en hel del andre måter, eller kan ha blitt det ved spesiell trening og/eller fysiologisk manipulasjon.

Det er også en tenkbar mulighet at befolkningen på andre planeter benytter seg av et fenomen som her på jorden stort sett bare later til å være en fjern mulighet og teori, nemlig t e l e p o r t a s j o n (fjernforflytning), som er fullstendig oppløsning av mennesker og andre materielle ting i sine enkelte atomer. Umiddelbar forflytning til et annet sted, uten noen som helst tidsbruk, og fullstendig materialisert på dette sted, f.eks. et helt annet sted i universet. Jeg vil i den forbindelse henvise til artikkelen: Teleportasjon - fantasien som kan bli til virkelighet, av den populærvitenskapelige forfatteren, journalisten og skribenten: Eugen Semitjov (Hjemmet nr. 19, 1977), og boken: "The Metal Benders" av den engelske fysikkprofessoren John B. Hasted, som bl.a. kommer inn på teleportasjonsfenomenet. Utgiver: Routledge & Kegan Paul, 39 Store Street, London WC1E 7DD, England 1981).

Henning Jonassen (Meninger om mangt MOM) Arbeiderbladet 30. juli 1980) regner det som utelukket både at vesener fra andre planeter skulle ha mulighet til å besøke jorden, og at mennesker fra jorden skulle ha mulighet til å besøke planeter i andre solsystemer. Som jeg alt har sagt, må man regne det som sikkert at det finnes utenomjordiske sivilisasjoner som har et langt høyere teknologisk nivå enn oss. Når det gjelder slike sivilisasjoner, som meget vel kan ha oppstått f.eks. flere millioner, eller endog flere milliarder år før vår tidsregning, må man holde praktisk talt alle teknologiske og andre muligheter åpne, Og da selvsagt dermed inkludert det at de skulle kunne klare å sende romfartøyer til vårt solsystem og andre steder i universet. Vi har ingen beviser for at slike ekspedisjoner vil være umulige å gjennomføre. Å påstå noe slikt, eller noe i den retning, er derfor dogmatikk, og derfor kan man heller ikke utelukke at mennesker fra jorden en gang i fremtiden kan bli i stand til å dra på reiser til andre solsystemer. Henning Jonassen skriver også at man suverent overser alle naturlover når man anser besøk fra andre solsystemer som mulige. Til det er å si at når det gjelder de såkalte naturlovene, så skal man være klar over at vi ikke har noe bevis for at disse gjelder absolutt. Det kan ikke utelukkes at det forekommer, kanskje rett som det er, at naturen gir "dispensasjoner" fra sine egne lover. At vi har observert enkeltforeteelser inntreffe eller fungere med hittil usvikelig forutsigelighet, uten s e l v å ha observert forekomst av avvikelser, gir oss ingen rett til å mene, tro og hevde at det umulig kan f o r e k o m m e avvikelser, frembragt av naturen selv, eller endog av mennesker eller andre mennesker med høyt intelligentsnivå. Det vi kaller naturlover, er i virkeligheten ikke annet enn foreteelser og funksjoner som forekommer og finner sted med en større grad av sannsynlighet enn andre.

Når det gjelder den ene av disse naturlovene, tyngdekraftloven, ser det ut til at det har forekommet flere tilfeller av brudd på denne naturloven ved de såkalte levitasjoner, hvor mennesker skal ha hevet seg fra bakken og opp i løse luften, og det til

tider til og med ganske ofte. De to mest berømte levitasjonister var skotten D.D. Home, og italieneren Joseph Desa, "Den flyvende munk fra Copertino". Sistnevnte står det et eget avsnitt om i boken "The Psychic Reader", av parapsykologen Martin Ebon. (utgiver: The New American Library, Inc., 1301 Avenue of the Americas, New York, N.Y. 10019, USA, 1967).

Angående teorien om at UFO´ene skulle komme fra en annen dimensjon, så forekommer den meg å være heller merkelig, søkt og usannsynlig. Vi v e t at det finnes andre planeter i universet som kan ha intelligent liv, og vi v e t at det blandt disse kan finnes en hel del planeter med sivilisasjoner på et langt høyere teknologisk og generelt nivå enn oss, som bl.a. muliggjør ukjente reisemåter i verdensrommet, deriblandt slike som vi ikke engang er i stand til å forestille oss. Om det finnes en annen dimensjon som UFO´er måtte komme fra, vet vi ikke. Man kan saktens spørre seg hvorfor i all verden vesener fra en annen dimensjon i det hele tatt skulle ha behov for romfartøyer. Hvis de virkelig kommer fra en annen dimensjon, hvorfor skulle de da ikke plutselig dukke opp her på jorden, plutselig være her, istedenfor først å manifestere seg i atmosfæren? Til dette er det blitt innvendt at deres opptreden i virkeligheten kan være en storstilt dekkoperasjon med det for øye å få oss til å tro at UFO´ene er fartøyer som kommer fra andre planeter. Deres teknologi skal altså etter enkeltes oppfatning kun være en dekkoperasjon, en måte å lure, og villede oss på. Jeg kan til nød gå med på at n o e n av UFO´ene kan være slike "villedingsfartøyer" , men at a l l e dvs. alle de trolig millioner UFO´er blitt observert - skulle være det - forekommer meg å være så søkt og usannsynlig at det må anses som fullstendig utelukket og utenkelig. Det ville være fullstendig absurd og urimelig å skulle kaste bort så mye tid på en slik dekkoperasjon, særlig sett i lys av den bredde og omfang den altså i følge teoriens opphavsmenn må ha foregått i. En slik dekkoperasjon må også i seg selv kunne betegnes som urimelig og absurd.

Til slutt vil jeg henvise til følgende 5 UFO-bøker som jeg vil anbefale:

1) Charles Bowen: "The Humanoids" (Om UFO-landinger og UFO-nauter). (Futura Publications Ltd, 110 Warner Road, Camberwell, London SE5, England)

2) John Allen Hynek: "UFO - en dokumentasjon" (Ernst G. Mortensens forlag, Oslo 1974).

3) Eugen Semitjov: "De ufattelige UFO´er" (Aarsleffs forlag, DK-4470 Svebølle, Danmark)

4) Frank Edwards:"Flying Saucers - serious Business"(Bantam Books, Inc., 666 Fifth Avenue, New York, N.Y. 10019 USA 1968)

5) Frank Edwards: "Flying Saucers - here and now" (Bantam Books, New York, USA)

En fyldigere bokfortegnelse kan fås ved henvendelse til undertegnede mot forskuddsbetaling (med tanke på økonomisk sikkerhet) av kr. 5.-
Min adresse: Skjoldvn. 19 A, Oslo 8.

UFO´er er en realitet, mener Sigurd Rønning

BRENT AV ET UFO.

ETT ENORMT,UBESKRIVELIG LYST, UIDENTIFISERT FLYVENDE OBJEKT BRANNSKADET EN IAKTTAGER SOM KOM FOR NÆRME.OBJEKTET BLE OGSÅ OBSERVERT AV 16 ANDRE PERSONER,DERIBLANT 4 POLITI...!

Det beskrives som et perfekt flyvende tefat med vindu,og det ga fra seg en sterk hvinende lyd. Denne langsomt flyvende farkost etterlot seg de forbløffede tilskuerne og spor etter radioaktivitet.
"Det var utrolig,- noe helt ubeskrivelig",forklarte Jerry McAlister(40),som viser fram sine brannskader i ansiktet etter strålingen fra UFOet.Mc Alister, som er elektriker,våknet opp kl.04.20 den 11 september 1980,da han hørte en hvinende lyd og noe som lød som roterende helikopterblad.Soverommet lå badet i lys,og han så at det ikke var noe helikopter.Fra vinduet fikk jeg se en stor farkost ca 20 meter i diameter, som svevde over noen 12 meter høye trær,omlag 30 meter fra mitt hus. Det var som om man forestiller seg to dyptallerkener lagt mot hverandre,og rundt den ytre ringen var det vinduer.Hele "tingen" var omgitt av et kraftig lys,og den så ut til å være av mørkgrå metall, og den roterte i solens retning.

I tillegg til brannskadene,ble også McAlister angrepet av kraftig hodeverk og ringing i ørene i fire dager etter observasjonen.Hans kone og barna så også objektet.Fire politimenn i to separate biler kom til plassen utenfor huset til McAlister, og de fikk se objektet over marken, sier visesheriff Mike Burton.Det var et stort objekt som forflyttet seg svært sakte,og det skiftet farge.

UFOet kunne observeres i en og en halv time,før det forsvant i nordøstlig retning.
Bare noen timer etter observasjonen ,ankom politioffiser Peter Mazzola til stedet for å gjennomføre en nærmere undersøkelse.Han er med i ledelsen for et undersøkelsesbyrå,som har til oppgave å analysere UFO-observasjoner.
"Dette var definitivt en nærkontakt av andre grad,-et fysisk bevis på UFO",sier Mazzola.
Geigertelleren over området der UFOen var synlig,påviser en høyere radioaktivitet enn på marken utenfor området.
Jerry Mc Alister har fått en mindre brannskade i ansiktet,og skinnet har fått en rød farge på grunn av den lange eksponeringen fra UFOets sterke lys.
Samtlige sytten vitner ble underlagt en såkalt løgndetektor,og tilfellet klassifiseres som et definitivt overbevisende tilfelle,sier Mazzola.

Kilde:National Enquirer

Overs.:K.R.Andersen- 82

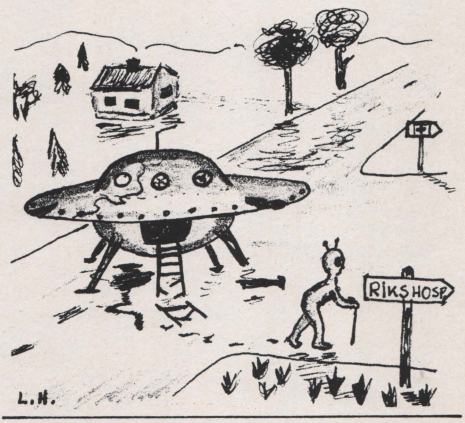

FORSKNINGSSEKSJONEN *

FORSKNINGSSEKSJONEN ER EN AV SPESIALGRUPPENE I UFO-NORGE OG HAR SOM HOVEDOPPGAVE Å ANALYSERE MATERIALE INNHENTET FRA DE ØVRIGE I ORGANISASJONEN. SEKSJONEN BESTÅR I DAG AV STUDENTER VED NORGES TEKNISKE HØGSKOLE OG NOEN SIVILINGENIØRER, MEN PERSONER MED IKKE-TEKNISK FAGOMRÅDE ER VELKOMMEN.

I DENNE SPALTEN SKAL VI PRØVE Å GJENGI RESULTATER FRA UNDERSØKELSER SOM BLIR GJORT SAMT TA OPP EMNER SOM KAN HA INTERESSE I UFOLOGISK SAMMENHENG.

SVOVELKISKLUMPEN IGJEN

I UFO nr. 4 ble det nevnt at den omtalte svovelkisklumpen var til grunnstoffsundersøkelser med mikrosonde. Disse er nå ferdig, og aman. Bård Tøtdal rapporterer:

- Det blanke er jernsulfid (FeS_2). Det brune (på overflaten) inneholder dessuten kalsium. Analysen er gjort på ru overflate og er ikke helt god (Σ= 104.8 %), men gir et inntrykk av innholdet. Utskrift vedlegges:

SPECTRUM FINITO OCT. 15, 1982

STANDARDLESS EDS ANALYSIS
(ZAF CORRECTIONS VIA MAGIC V)

ELEMENT & LINE	WEIGHT PERCENT	ATOMIC PERCENT	PRECISION 1 SIGMA	K-RATIO	ITER
S KA	20.37	28.30	18.34	0.1728	
K KA	12.71	14.47	16.52	0.1163	
FE KA	71.75	57.22	57.40	0.6859	3
TOTAL	104.83				

Ja, som vi ser støtter disse målingene det som ble sagt sist, og saken er definitivt ute av "UFO-verden". jh

IKKE METEORITT

På det åpne møtet på NTH i høst ble metallbiten fra Feiring presentert (som meteoritt), og her fattet geologen Michael Heim interesse for saken. Han fikk kopi av rapporten til Erling Strand (UFO nr. 3), og ikke lenge etter mottok Forskningsseksjonen et brev hvor bl.a. følgende står:

- For å si det rett ut: Metallbiten er en metallbit og ingen jernmeteoritt. Grunnene er:

- lavest Ni-gehalt for Fe-meteoritter er 4 %, men helst over 6 % og opp til 20 %. Dette passer dårlig med deres resultat (snitt 0.34 % Ni).

- Mn er ytterst sjelden i meteoritter og opptrer bare sporadisk, dvs. de 0.63 % som analysene 1, 2 og 4 i snitt viser er for høyt.

Siden dere ikke har funnet noe bly (jeg stoler på deres mikrosondeanalyser) må alternativet stål vurderes på nytt. Jeg har prøvd å sammenligne måleresultatene med stålsammensetninger (Taschenbuch fur Chemiker und Physiker, Springer Verlag 1967) og er kommet til følgende konklusjon:

Sannsynligheten for at det dreier seg om en stålbit er meget stor! Grunnene er:

- Si-gehalten er mindre enn Mn-gehalten og begge er under 1 %.

- både Ni og Cr er til stede med under 0.5 %.

- dessuten har vi mindre mengder Ti, S, Al (ev. Cu).

Under glødningsprosessen ved passering gjennom atmosfæren (jeg antar at det er en stålbit fra en satellitt/rakett) har vi fått en oksydasjon som har ført til:

- dannelse av silikatdråper (analyse nr. 5 og 6).

- delvis avblanding av den opprinnelige sammensetningen.

- tendens til å danne "rene faser".

Analysene det refereres til er de i rapporten til Erling Strand. Ellers taler Michael Heims vurderinger for seg selv. Vi vil bare tilføye for de som ikke er helt stø i kjemiske betegnelser at:

Al = aluminium, Cr = krom, Cu = kopper, Fe = jern, Mn = mangan, Ni = nikkel, S = svovel, Si = silisium og Ti = titan.

jh

UFO PÅ 100 VOLT ?

For de som har lest eller hørt om et "voltmeter (som) ser UFO på 100 volt" i Hessdalen kan kanskje følgende opplysninger være av interesse:

1. Det var ikke UFO-NORGE som utførte målingen.

2. Voltmeteret var ikke noe voltmeter, men et feltstyrkemeter for måling av 50 - 60 Hz felter (såvel elektriske som magnetiske) under kraftlinjer (Electric Field Measurements Co.).

3. Elektriske felter måles ikke i volt, men volt pr. meter (V/m).

4. Å relatere en feltmåling til en UFO-observasjon er ikke bare-bare. For det første avtar elektromagnetiske felter med kvadratet av avstanden til kilden (fjernfeltet). For det andre finnes til enhver tid et ganske kraftig statisk felt, eller en vertikal spenningsgradient i området 50 - 250 V/m nær bakken. Dette feltet avhenger av romladningstettheten som igjen er avhengig av meteorologiske forhold og tiden på døgnet. Feltet gjennomgår derfor store langsomme variasjoner, fluktuasjoner med minutters varighet og kraftige, raske topper. Nevnte feltstyrkemeter vil trolig gi utslag på de raskeste variasjonene. (For spesielt interesserte, se: "Fair Weather Space Charge Distribution in the Lowest 2 m of the Atmosphere" av A. K. Karma, Journal of Geophysical Research, side 4257 - 4263, 20. mai, 1982.)

5. Elektriske og magnetiske fenomener i atmosfæren er i seg selv et uutforsket emne (jf. kulelyn), og en bør være svært forsiktig med å trekke inn slike (f.eks. radioforstyrrelser) som "bevismateriale i UFO-saker". jh

SAKER OG RAPPORTER

En liste over Forskningsseksjonens saker og rapporter fra starten i september 1980 følger under. Sakene angis ved stedsnavn med hendelsesdato bak. (o) og (u) viser om saken er oppklart eller uoppklart. Rapportene listes under hver sak med dato, forfatter og antall sider.

HOMBORSUND (vinteren 79/80) (o)

UFO-avtrykk på tjærepapptak. Grunnstoffsanalyser. Foreløpig rapport. (1/9 - 80) E. Strand. (6 s)

UFO-avtrykk på tjærepapptak. Foreløpig rapport 2. (2/11 -80) E. Strand. (10 s)

Utkast til sluttrapport på Homborsundteket. (juli 81) J. Hjelvik.(12 s)

Homborsundtaket. Mikroskopiske undersøkelser. (1/9 - 81) T. O. Sætre.(14s)

Homborsundtaket. Laserforsøk med etterfølgende mikroskopiske undersøkelser.(27/11 - 81) T. O. Sætre. (9 s)

Sluttrapport på Homborsundtaket. (25/3 - 82) J. Hjelvik. (14 s) (Ikke opptrykt)

JOMÅS (1980) (o)

Rapport ang. mørk flekk på låvetak på Jomås. (28/3 - 81) J. Hjelvik. (1 s)

ARENDAL (september 80) (o)

Rapport ang. ring på plen oppdaget ultimo september 1980 ved Arendal. (24/11 - 80) J. Hjelvik. (1 s)

ESPEVÆR (mai 76) (u)
VESTRE SPONE (november 78) (-)
KAPP (juli 80) (u)

Botaniske undersøkelser av jordprøver fra diverse avtrykk (del I). (10/7 - 81) J. Hjelvik. (2 s)

HØYJORD (februar 77) (u)
ÅSBYGDA (oktober 77) (u)
BAMBLE (august 78) (u)
SILSETVANNET (januar 80) (o)

Rapporter er ikke skrevet da ingenting "merkverdig" ble funnet.

FEIRING (juni 81) (o)

Foreløpige undersøkelser av metallbiten som falt ned i Feiring i juni 1981. (UFO nr. 1 - 82) E. Strand. (2 s)

Mystisk metallbit var meteoritt. (UFO nr. 3 - 82) E. Strand. (5 s)

Ikke meteoritt. (UFO nr. 5 - 82) M. Heim/J. Hjelvik. (1 s)

HESSDALEN (våren 82) (o)

Materialbit fra Hessdalen. (UFO nr. 4 - 82) J. Hjelvik. (1 s)

EIDSVOLL (våren 82) (o)

Klump fra Eidsvoll. (UFO nr. 4 -82) J. Hjelvik (1 s)

→

Svovelkisklumpen igjen. (UFO nr. 1 - 83) B. Tøtdal/ J. Hjelvik. (1 s)

Heretter vil alle rapporter eller resymèer av disse komme i UFO. Tidligere rapporter kan bestilles fra Forskningsseksjonen (men vær så snill å sende 50 øre pr. side i kopipenger samt porto).

På de fleste sakene finnes i tillegg "feltrapporter", f.eks. er Silsetvannet viet et eget hefte.

jh

PÅ TAMPEN

På nyåret drar Tor Oskar Sætre og undertegnede fra Trondheim og vil heretter "bare" fungere som utsendte medarbeidere. Dette vil si at alle "forskerne" i seksjonen ved NTH er utskiftet, og andre generasjon tar over. I den anledning kan det passe å takke alle i NTH/UNIT-miljøet for god hjelp; uten dem og den ville vi ikke kunnet gjort så mye. Så sier vi TVI, TVI til de nye i seksjonen - stå på! Ingen har tatt over som ny leder ennå, men det ordner seg nok. Adressen blir som før:

Forskningsseksjonen
UFO-NORGE
Studpost 80
7034 Trondheim-NTH

Så får vi bare håpe til tross for at det går litt tregt med oss av og til, at tiltroen er så stor at de øvrige i UFO-NORGE forer oss med mye "mystisk materiale".

Uten å drive selvskryt tror jeg Forskningsseksjonen er en av nøklene til et virkelig godt UFO-arbeide her i landet. Og da tenker jeg ikke bare på arbeidet som gjøres på NTH, men minst like mye på den infiltrasjonen av næringslivet, organisasjoner, forskningsinstanser osv. som skjer etter hvert som vi spres utover landet etter endt utdanning. Det er ikke snakk om snik-infiltrering, snarere tvert i mot; vi kan bidra til å skape en mer åpen holdning til UFO-spørsmålet. Rett og slett å fjerne størsteparten av det mystiske sløret som nå dekker fenomenet for folk flest og få det fram i lyset. Store ord?

Dessverre har Forskningsseksjonen - også internt i UFO-NORGE - fått ord på seg for på liv og død å ville rive i småbiter alle gode UFO-historier. Dette er ikke tilfellet. Seksjonens arbeid må heller betraktes som fjerning av støy fra rapportmaterialet, slik at de gjenstående sakene virkelig er UFO-saker. (Jeg håper alle har definisjonen på UFO klart for seg - hvis et UFO avsløres å være en flygende tallerken fra Alfa Centauri - ja, da er det ikke lenger UFO (dette synder vi mot de fleste av oss).)

For å eksemplifisere hvordan slik "støyfjerning" seksjonen driver kan gavne UFO-saken og UFO-NORGE - sett nå at svovelkisklumpen fra Eidsvoll ikke ble undersøkt, men at det (som av og til er tilfelle) startet en historie om at dette var et utenomjordisk materiale. Uten å bebreide noen for fordreining av fakta er det en tendens i UFO-kretser å kople sammen helt uavhengige hendelser, og sett at det skjedde også med svovelklumpen; den ble m.a.o. funnet etter stor UFO-aktivitet i Eidsvoll-distriktet. Så holder UFO-NORGE foredrag og utstillinger om denne mystiske klumpen, helt til det en dag forviller seg en geolog på et møte. - Men dette er jo en svovelkis-konkresjon, sier han/hun, og vi står der lang i fjeset og skjønner ikke engang hva vedkommende sier.

Dette var et eksempel, men ganske realistisk dessverre, så derfor:

→ BENYTT FORSKNINGSSEKSJONEN !

jh

esa

Til noens skuffelse (håper jeg) og til manges glede (vet jeg) blir det en pause i artikkelserien om ESA pga. travle tider !!

Johan Hjelvik

E.T.

SUPERSUKSESS!

E.T. - The EXTRA-TERRESTRIAL!

Denne filmen som har blitt tidenes største kassasuksess, har hittil bare i USA spilt inn 194 millioner dollar! (ca. 1,4 milliarder kroner) siden premiæren våren '82. Og nå sjarmerer det lille vesnet, kalt E.T. - fra millioner av lysår borte, også det norske kino-publikum og er i ferd med å bli svært populær også her, både blandt kinogjengere og kino-visere.

Men også andre fryder seg, idet E.T.-klistremerker, -plakater, T-skjorter og E.T.-dukker går unna som de berømte varme hvetebrød.

Men er det så alt bare komersielt? - Noen (eller mange) av oss UFO-interesserte øyner vel også i denne filmen en dypere mening eller et budskap. Personlig så jeg også visse paralelle trekk med NÆRKONTAKT AV TREDJE GRAD. Ikke så rart kanskje - Steven Spielberg har jo skapt dem begge. Apropos å skape, den italienske skulptør og elektronikkspesialist Carlo Rambaldi, som har utformet og laget E.T.-figuren, skapte også noen av de romvesener vi så i sluttscenen av NÆRKONTAKT-filmen. Animasjonen av dette lille vesenet skjedde ikke som vel de fleste trodde v.h.a. elektronikk og en dukke, men ved bruk av 3 små mennesker! Nylig ble det kjent, angivelig mot Spielbergs vilje, at 2 dverger og en gutt var blitt benyttet. En av dem var en kvinne, den 22 år gamle Tamara Teaux; hun er 80cm høy og veier 20 kg. Den andre dvergen var den 35 årige Michael P. Bilon som nylig døde av lungebetennelse. Den tredje var den 13 år gamle Mathew de Meritt som er uten ben. Disse tre skiftet på å jobbe inni det ubehagelige og varme gummihylsteret.

Men om filmen er spesiell, så er historien om dens tilblivelse også noe uvanlig:

SANNHETEN OM E.T.!

Opprinnelig gikk filmen under arbeidsnavnet NIGHT SKIES og skulle regisseres av Ron Cobb. Han er designer og har laget romskipet i skrekkfimen ALIEN. NIGHT SKIES skulle handle om 11 romvesener som besøkte Jorden og var fientlige mot sine omgivelser. Ric Baker, expert på make up og spesialeffekter ble satt til å lage vesenene. Baker hadde oppfunnet en prosess han kalte "anatomation", der skuespillere var utkledd som romvesen og at extra fingerledd og andre "utvekster" på drakten ble fjernmanøvrert. Resultatet var fantastisk.

På dette tidspunkt fikk Ron Cobb en annen jobb og Steven Spielberg hoppet inn som regissør.

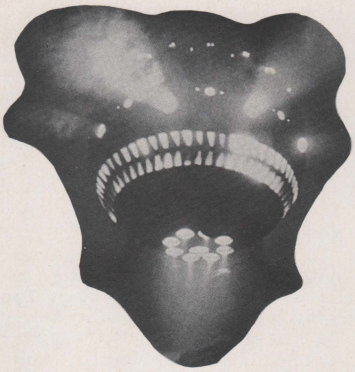

Bakers drakter fungerte bra, men man hadde problemer med å få "vesenene" til å bevege seg realistisk. Og mens man arbeidet med dette, underkjente Spielberg John Sayles manus, fordi han istedenfor onde romvesener ville ha snille. Spielberg reduserte også antallet vesener til fem og ville ha historien mer knyttet til filmen NÆRKONTAKT AV TREDJE GRAD.

Dette gjorde at Sayles trakk seg og manus-arbeidet ble overtatt av Melissa Mathison, og hennes nye manus handlet om bare ett romvesen som hun kalte E.T.

Rick Baker fikk endre på sine vesener alt etter hvilket manus han fikk å arbeide med, men så begynte filmstudioet å klage på høye produksjons-utgifter. Ingen visste ennå om det ville bli noen film i det hele tatt.

Spielberg hadde arbeidet med NIGHT SKIES for Colombia, men da man hittil hadde lagt ut 3/4 milion dollar uten å filme en eneste meter forstår man deres bekymring, og da så Spielberg ville redusere Bakers budsjett oppsto endel bråk og resultatet var at Baker fikk sparken og man byttet filmselskap tilUniversal. Arbeidet med E.T.-figuren ble videreført av tidligere nevnte Carlo Rambaldi, som bygget en ny E.T. fra bunnen av. Denne var meget enklere, men sluttresultatet var(som vi vel er enige om) minst like imponerende. Totalt bygdes 8 drakter hvorav 3 ble båret oppe av diverse mekanismer. Den mest avanserte kunne utføre opptil 150 forskjellige bevegelser kontrollert av 10 teknikere.

E.T. MER ENN SPESIAL-EFFEKTER!

"Han var en person", sier Henry Thomas, som spilte gutten Elliot. Det er ingen hemmelighet at alle som var tilstede for å spille i sluttscenene av filmen E.T. gråt. Det har vært brukt som innvending mot filmen at "den spiller på følelsene" men det er vel tvilsomt om dette er gjort så bevisst, og endog om så skulle være tilfelle, er det galt? Er vi blitt så følelseskalde til daglig, at det å begeistres og det å føle med (ikke bare følge med), skulle være noe negativt? Har vi ikke - de aller fleste av oss -"innebygd" en liten impulsgiver eller "reaktor", som gør at vi holder med "David i kampen mot Goliat" - at vi tar parti med den lille, den uskyldige og den svake? I dette tilfelle autoritetene som letemanskap og forskeres jakt på E.T.

Professor (tidl. biskop) Per Lønning tar i en kronikk i Aftenposten opp spørsmålet om E.T. er et tidssymtom. Han besvarer, etter min oppfatning, spørsmålet ikke, men kommer bl.a. inn på om suksessen kan være et resultat av et "inntrykksbehov", og han snakker om øyeblikksbehov som gjør at "nettopp det og det temaet oppleves som "in" Lønning mener også at filmen har vært tolket å ha et kristent budskap: "Godhetens representant, lite

E.T.
– PHONE HOME
– PHONE HOME

imponerende å skue, blir avvist av de mektige og"kloke" - han blir gjenstand for forfølgelse - bare de små og ydmyke forstår ham.

Så langt prof. Lønning, - men en kan jo selv også komme til å filosofere litt omkring hvorvidt filmen skulle ha en moral eller dypere mening. For eksempel E.T.'s utseende, som naturligvis har blitt karakterisert som spesielt stygt. Men i rettferdighetens navn, så er vel dette relative begreper ikke minst i en - skal vi våge å si kosmisk sammenheng? De av oss som er relativt vel bevandret i ufologien og dens mange beretninger om besøkende vet at beskrivelsene og skissene som er laget på grunnlag av disse faktisk gir et høyst variert utseende på de besøkende og kanskje vi må lære å akseptere livsformer som er svært forskjellig fra det vi mener de burde være. Selv om altså vitenskapen sier at liv på andre planeter vil se helt forskjellig ut fra oss.

Jeg har også merket meg at Spielberg ville endre manus til å omhandle et snillt romvesen, slik vi vel også oppfattet det i NÆRKONTAKT-filmen. Dette i skarp motsetning til den generelle trend i science-fiction bøker og filmer hvor utenomjordiske vesener nesten utelukkende beskrives som fientlige som truer og vil angripe Jorden.

Man kan kanskje også se en parallell fra filmen og til ufo-fenomenene, idet at gutten Elliot, som ikke akurat tenker primært på romvesener, han treffer en og oppnår kontakt og endog vennskap, mens etterforskerne og myndighetene som jakter på vesenet de vet er i nærheten de mislykkes. Fra UFO-beretningenes analer har vi de mange tilfellene av kontakt mellom rommennesker og helt vanlige jordboere, som oftest har disse liten eller ingen interesse av temaet på forhånd, mens regjeringer og myndigheter som mange mener burde vært kontaktet av de utenfra ikke oppnår slik kontakt. Med andre ord må vi innse at det ikke nødvendigvis er våre egne kriterier som vil ligge til grunn for en eventuell kontakt med en annen sivilisasjon.

Nå ja det er ihvertfall sikkert at E.T. er Steven Spielbergs helt egen film, men likevel har en kvinne stevnet ham for retten idet hun hevder at hun skrev manuset til E.T. allerede i 1973. Hun har ikke lykkes i å bevise dette, men historien har ledet til en skittkasting av Spielberg i Holywood som er forstemmende. Alle synes å ville sko seg på E.T.'s bekostning på en eller annen måte og Spielberg stevnes av de merkeligste grunner.

Nå har han gått under Jorden og man kan bare håpe at alt roer seg ned. For om bare Steven spielberg får fortsette å lage film, får vi trolig se flere mesterverk i stil med E.T.

Og for å avslutte med de positive sider, så ryktes det allerede at en fortsettelse av E.T. er under planlegging! Videre kan pressen meddele at E.T. også er en av storfavorittene til den berømte Oscar-prisen som beste film. Utdelingen skjer som kjent i Los Angeles i April.

Knut Aasheim.

Kilder:

VG 11-1-'83

VG 28-1-'83

Aftenposten 31-1-'83

Film & Video, nr. 11/12 '82.

Ny informasjonsfolder!

"Nye" UFO-NORGE har nå holdt på i ett år, og det må være en tillatt å gjøre seg visse rekleksjoner.

Som en av komiteen må jeg straks være med å innrømme at hjulene nok ikke har snurret knirkefritt, - men noe annet var da heller ikke å vente. Ledelsen eller komiteen må ta endel på sin kappe, idet der nok kan pekes på ting som burde vært gjort men som har blitt forsinket og utsatt. En viss kritikk har også vært uttrykt, hvilket naturligvis taes til etterretning. Fra medlemmer/abonnenter har man dog hørt lite La oss derfor skynde oss å minne om at der er full anledning til å la høre fra seg - vi har f.eks. god plass til en spalte med leserinnlegg i "UFO".

Det skal dog nevnes at møter og foredrag fra tid til annen blir etterlyst - forståelig nok. På den annen side må det straks sies at dette er en meget resurskrevende oppgave, og vi som steller med organiseringen av UFO-NORGE, er som en gjeng av Tordensskjolds soldater som må fungere i alle funksjoner.

Vel, nok om fortid, - vi går inn i '83 med et solid underskudd, som skyldes trykkeutgiftene til tidsskriftet. I det hele tatt så ligger økonomien som en klam hånd over alle påtenkte tiltak(iallefall de fleste). Altså - for å komme til saken: VI TRENGER FLERE ABONNENTER! og vi har endelig fått et "verktøy" til hjelp, - nemlig vår nye, her avbildete INFORMASJONSFOLDER!

Oppfordring!

Kjære medlemmer, - vi kan da ikke være så mye dårligere enn UFO-interesserte i våre naboland, - annet en vi kan gjøre en innsats å øke medlemstallet betraktelig. Målet måtte være, for hver og en av medlemmene å verve ETT nytt medlem, og tro det eller ei, - da ville vi være over den værste økonomiske kneika!

Vi foreslår derfor at dere rekvirerer foldere fra oss, men hjelper oss økonomisk ved å betale ørlite grann for de, samt porto. Dette vil gjøre oss istand til å trykke opp nye, samt hindre(til dels) underskuddet som nå daglig går ut av våre egne lommer.

Skriv til: UFO-NORGE,
Boks 14, 3133 Duken.

PRISER:

3	stk (min.)	innkl.	porto:	kr. 3.-
9	"	"	" :	kr. 5.-
18	"	"	" :	kr. 10.-
42	"	"	" :	kr. 16.-

Tallene fremkommer slik p.g.a. vekt- og portotrinnene, og er basert på de nye takstene gjeldende fra 1 Mars '83. Husk å betale med frimerker, som kan sendes i vanlig brev, og som vi er store forbrukere av!

NYTT UTENFRA

BOK OM PILOTERS UFO-OBSERVASJONER

Den 21 Oktober 1978 forsvandt den australske pilot Frederick Valentich i sin en-motors Cessna 182 under en flygning over Bass-stredet mellom det australske fastland og King Island.

Dr. Richard F. Haines, spesialist i optisk fysisk og vitenskaplig konsulent tilknyttet "Lighting Design Associates" i USA, har gjennom flere år innsamlet og bearbeidet rapporter om piloters UFO-observasjoner. Fredrick Valentichs mystiske forsvinning har pirret dr. Haines' vitenskaplige nyskjerrighet. Etter en etterforskning til bunns i saken har anstrengelsene resultert i en bok,

Haines har i boken rekonstruert Valentichs siste dag - fra det øye blikk han sto opp til flygeledelsen i Melbourne hørte de siste ord fra ham, før radiokommunikasjonen ble brutt. Boken inneholder et vell av hittil utkjente data.

I dens annen del presenterer Haines 4 hypoteser, som på grunnlag av de innsamlede opplysninger hver for seg kan forklare hva som skjedde denne oktobernatt i 1978. Disse er: Feilnavigering med deravfølgende nedstyrtning, svindelnummer, bortførelse pr. UFO og et militært forsøk.

Dr. Haines har også analysert båndopptaket av Valentich's siste samtale med flyledelsen i Melbourne. I løpet av de siste dramatiske 17 sekunder på båndet hevdes det at man kan høre en "metallisk" lyd som kanskje kan fortelle noe om Valentich's skjebne. Haines har sendt en artikkel om resultatet av båndanalysen til Center for UFO Studies (CUFOS).

kmh/UFO-nyt/k.aa.

FLERE PLANETER I MELKEVEIEN

To astronomer ved Kitt Peak observatoriet i Arizona har konkludert at antallet beboelige planeter i vår Galakse kan være langt høyere enn tidligere antatt.

Professorne Helmut Abt og Saul Levy har oppdaget at stjernene ansett som "varme" kan ha planeter rundt seg. Til nå har man ment at disse spant for hurtig til å ha planeter, og at bare kaldere stjerner, som vår sol, hadde dem.

I en artikkel publisert av National Science Foundation beretter de to astronomene at studiet av 123 "kalde" stjerne i '76, fant de himmellegemer rundt ca. 10% av dem. Disse var for små til å være andre stjerner, og professorne tror at de utvilsomt var planeter! Et liknende studium, gjort nylig, av 4 systemer med varmes stjerner viser at ca. 16% av disse utvilsomt har satelitter.

Apt og Levi fremhever følgende: "Disse resultater viser at majoriteten av stjernetypene har, i de fleste tilfelle, ledsagere i bane rundt seg, og at mellom 10% og 20% av disse kan være planeter."

Professor Apt peker på at blandt de 100,000 millioner stjernene i Melkeveigallaksen må det være 10,000 millioner som har planeter rundt seg. Men, konkluderer han, vi vet ikke hvor stor del av disse som er beboelige.

Flying Saucer Review Vol. 28, No 2 1982.

BEDRE ENN URI GELLER

En ung braziliansk kvinne kan få en lyspære til å lyse ved å bruke psykisk energi, sier forskere. Dette merkelige tilfellet synes bare å være en av evnene til Aglae Moreira da Silva fra Sao Paolo. I en serie tester som forbausetvitenskapsmenn og forskere, smeltet Aglae metall, fikk en kompassnål til å spinne, og materialiserte gjenstander annetstedsfra.

Jeg er professor i fysikk, kommenterte Carlos Antonio Porta, og hva jeg har sett Aglae gjøre under kontrollerte forhold brytes med fysikklovene.

Psychic News, Nr.4 83

Ukjent luftfartöy funnet på havbunnen?

Oljeriggen "Pacetter 2" som eies av oljeselskapet Shell, ankret opp på kontinentalhyllen 150 km. fra kysten av New Jersey, i området som kalles: George´s Bank.

Under riggens første prøveboring traff man på metall. Operatørene trodde de var truffet på et sunket skip eller ubåt fra siste krig. Derfor undersøkte de saken hos myndighetene, men disse kunne ikke konstatere at det var registrert noe om sunkne skip eller ubåter i nevnte område.

Mens disse undersøkelser pågikk, lot ingeniørene på "Pacetter 2" havbunden undersøkes med ekkolodd og dette viste et rundt objekt på 15 meter i diameter og beliggende på 180 meters dybde.

Den 8. juni ble fire taljer med kroker i endene av waierne montert. Hvert spill var utrustet med 300 meter waier. Det tok 90 minutter med å få krokene festet i det som lå på bunnen, og ytterligere to timer for å heve det opp til overflaten.

Det, som kom opp, var overgrodd med alger untagen nær dets midtpunkt, hvilket sterkt minnet om et kommandotårn. Det hadde en smal rektangulær åpning hele veien rundt.
Oljeriggens oceanografer anslo objektet til å ha oppholdt seg i havet i minst 400 år. Da groene var skrapet noenlunde av, viste objektet seg å ha samme form som en "flygende tallerken". Plattformsjefen satte seg da omgående i forbindelse med sine arbeidsgivere i Atlantic City.

Tre embedsmenn fra Shell ankom pr. helikopter, og de hadde med seg en fysiker fra Massachusetts Institute of Technology. De fikk algene fjernet helt fra objektet og ble klar over at det gav en særlig utstråling fra seg.

Fysikeren kravlet inn i UFO´et gjennom en åpning i bunnen og kom ut igjen lamslått, mens han forklarte at objektets elektriske utstyr var av "en annen verden". Han kunne hverken utregne hvordan det skulle brukes, eller hvilken energikilde det skulle tappe.

Fysikeren og fem mekanikere forsøkte nå å demontere objektet. De hevet det høyere opp ved hjelp av taljer, så de lettere kunne arbeide under det.
De fjernet kanten, som var 15 cm. tykk og deretter plasserte 10 mann den forsiktig på dekket. Fysikeren foretok så en kullstofftest. Til hans store forbløffelse viste det seg at metallet var 600 år gammelt. Deretter foretok han forskjellige prøver på metallet, men var ute av stand til å beskrive hva det var laget av. Det neste han brukte, var en geigerteller, men objektet var ikke radioaktivt.

Deretter lot fysikeren selve kontrollrommet demontere, så han lettere kunne undersøke det, og det mystiske kontrollpanel, Han krøp inn igjen - denne gang med en mekaniker. De hadde vært inne i tyve minutter, da det hørtes en lyd, og en stor sylinder ble senket ned fra bunnen av UFO´et.
En skyvedør gikk opp, og fysikeren kom ut med en skinnende kule på størrelse med en basketball, i hånden. Den var sølvskinnende og så ut til å være massiv. Han holdt den ut fra kroppen og slapp den. Den falt ikke, men forble svevende. Han regnet med at det var en tyngdekraftmaskin. Han tok en kullstoffprøve fra denne også, men den gav ikke ytterligere opplysninger.

Denne kulen ble funnet i UFO´ets nøyaktige midtpunkt, og fysikeren var av den oppfatning at kulen kunne fremkalle tyngdekraft inne i UFO´et likesom på en planet.

Så kom det enda et helikopter, denne gang fra regjeringen. Den medbragte fem CIA-folk. Disse forklarte at det var et skip underveis for å overta funnet. Da man spurte hvilken autoritet som forlangte UFO´et utlevert, var svaret: "den høyeste", hvoretter de fremviste et skriv.

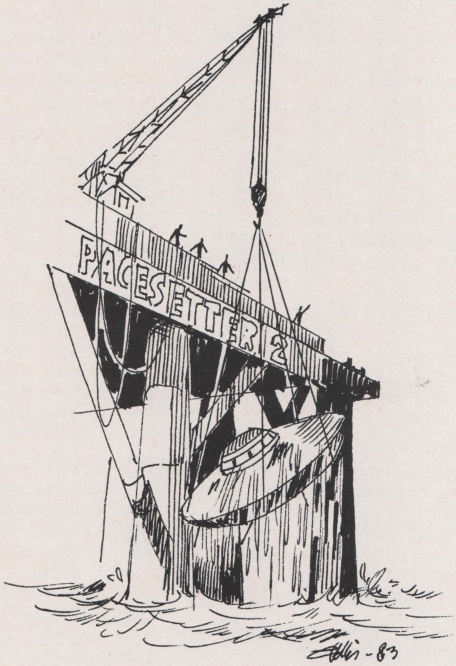

Øverst på dette skrivet stod der med små bokstaver: The withe house.

CIA forsøkte så å stanse fysikerens undersøkelser, men en av toppfolkene fra Shell gjorde det klart for CIA-folkene, at sålenge UFO´et stod på oljeriggen, var det Shell´s eiendom, og at det kom ikke på tale om å overlate funnet til CIA, før det omtalte skip var ankommet.

Fysikeren og mekanikeren fortsatte demonteringen av romfartøyet. De tok kontrollpanelet ut fra kontrollrommet. De forskjellige deler kunne ikke sammenlignes med noen jordisk teknologi. Det neste fysikeren kom ut med, var et apparat, som kanskje kunne minne om et våpen. Det var sylindrisk og utstyrt med en rød knapp i enden. Han gikk bort til kanten av plattformen og holdt røret ut over relingen, hvoretter han trykket på knappen. Det kom en blendende skarp lysstråle ut som gikk ca. halvannen kilometer ut over havet før den gradvis ble borte.

Mekanikeren kom ut med en kontrollboks. Han vendte seg mot UFO´et og trykket på en knapp, hvoretter en dør like ved kontrolltårnet åpnet seg, og en smal metallstang kom tilsyne. Den var ca. en meter lang. Han hevet den opp ved hjelp av kontrollboksen og trykket igjen på en knapp. Det kom en kraftig

elektrisk utladning, lignende et lyn fra enden av stangen. Etterpå kunne man konstatere at det luktet ozon.
En av tilskuerne pekte opp mot skyene, som lå i ca 10 km´s høyde, hvor utladningen hadde laget et hull.

Fysikeren gikk igjen inn i UFO´et og denne gang dukket han opp med et helt "arsenal" av deler som alle lignet våpen, men han var redd for å teste dem. I stedet la han dem varsomt på en presenning. Noen var på størrelse med sigarettpakker, mens andre var store og mekanisk av utseende. De hadde trykknapper montert på en liten kontrollplate. Han hadde også funnet noe som kunne minne om et styk ke kitt. Forsiktig brekket han en bit av og kastet det langt utover sjøen. Det resulterte i en eksplosjon som var så kraftig, at en av operatørene på riggen ble slått overende.

Omsider ankom CIA-skipet, og la til ved "Pacetter 2". De ombordværende agenter pakket de mystiske våpnene ned i vesker, hvoretter de og UFO´et ble overført til CIA-skipet.

Personen, som var årsaken til denne"lekkasjen", og har fortalt denne historien, returnerte til Atlantic City sammen med embetsmennene fra Shell. De forstod at de aldri mer ville se eller høre noe til UFO´et igjen. Hele besetningen på "Pacetter 2 ", måtte avlegge ed på at de ikke ville røpe noe av det de hadde vært vitne til ombord

Siden denne beretning ble offentliggjort i UFO Official i august 1978, har det fra offisielle kilder ikke sivet ut noe om denne hendelsen.

Australian UFO Research, mai -82/ Fink.

DET FØRSTE INTERNASJONALE UPIAR-KOLLOKVIUM OVER: "VIDENSKAPEN OG UFO-FENOMENET" BLE HOLDT 26-29. JULI I FJOR I SALZBURG I ØSTERRIKE.

De siste tre år har det vært en konstant økning i antall artikler og bøker som omhandler psykologiske og sosiologiske aspekter ved UFO-rapporter. Større vekt er etterhvert blitt lagt ved øyenvitners utsagn og de mekanismer som gjelder mottakelighet av inntrykk.

Ikke desto mindre så har emner som eksperimentell psykologi, sosiologi og epistomologi knapt nok vært med i bildet. Derfor syntes det å være et skritt i rette tid å holde et seminar der fokus ble satt på bruk av slike vitenskaper for bedre å forstå såkalte UFO-fenomener, - et skritt mot en global gjennomtenkning av den gjengse oppfatning av emnet.

Emner som ble diskutert:

1. Eksperimentell psykologi og UFO/IFO-fenomener.
2. UFO/IFO-fenomen og oppfattelse. Teori og eksperimenter.
3. Problemer med metode: Den epistemologiske sammenheng.
4. Observasjonstilfeller: Det psykiatriske og sosokulturelle innslag.

Et ekstrakt av kollokviet vil bli publisert av UPIAR.

Overs: Bjørn M. Elgstøen.

Jo mer du spiser av en hummer, desto mer er det tilbake på tallerkenen.

Federation Francaise d'Ufologie

Mer nytt fra OSEAP journal vol 1.

Det franske UFO-forbundet (FFU) ble grunnlagt 11 og 12. oktober 1980 i Lyon, under et møte i CECRU (Comits Europeen de Coordination de la Recherche Ufologique. Som navnet sier er CERCRU selv et forbund av nasjonale organisasjoner, som CUN i Italia og ASCRU i Sveits.

Tidligere hadde regionale organisasjoner vært i arbeide, men det var behov for et landsomfattende samarbeide, og dette måtte inn i faste former. Omfattende lover og regler sammen med etiske regler ble fastlagt under Lyon-møtet, mens hovedstrukturen ble fastlagt i det 9.de CECRU-møtet i St.Etienne i mai 1982. I dag går samarbeidet i Frankrike effektivt.

Den som ønsker opplysninger om CECRU, kan skrive til sekretæren, Richard Verrault, 11 bis, rue Charles Richard, 69003 Lyon, France.

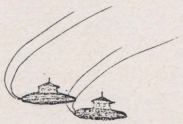

Meteorittskrekk i Kampala

Avisen SUN for 15. januar 1982,kunne fortelle at hundrevis av familier var i ferd med å flykte fra Kampala - hovedstaden i Uganda - fordi de fryktet at en gigantisk meteorit snart ville ødelegge byen. Tiden har heldigvis vist at ryktene var falske.

OSEAP journal har skaffet tilveie to artikler fra Zimbabwe Herald for 9. og 15. januar -82, og bringer i vol 1 for i fjor følgende:
Ryktene nådde slike høyder - med mange Kampala-familier på flukt fra sine hjem for å vente på sammenstøtet ved sine familiegravsteder - at regjeringen var tvunget til å si kraftig fra om, over Ugandas kringkasting, at ryktene var falske.

Skjønt man ikke vet noe sikkert, er det spekulert på om en total måneformørkelse som fant sted 9. januar (også synlig over Europa) kan ha gitt stoff til noen av historiene. Mr. T.J. Thornton i Zimbabwe kunne fortelle at noen gårdsarbeidere der som var ute den natten ble vettskremte av måneformørkelsen, og forbandt den med ulykke og ødeleggelse.

Det kan ha skjedd lignende ting i Uganda med meteoritt-historiene som resultat. Imidlertid har forespørsler til Uganda foreløbig ikke bekreftet dette.

Overs: Bjørn M. Elgstøen.

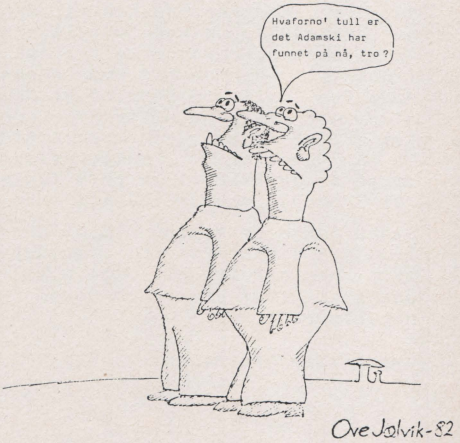

De [illegible] UFO'en

UFO'ene i Hessdalen

Flygende [illegible]

UFO-brev til lensmannen blir liggende

[illegible]r en [illegible]ak for politiet

PRESSEKLIPP

Vi åpner denne gang med et klipp fra "Hallingdølen" av 28. august -82

Utflyttet åling hevder å ha løst UFO-gåten:

"GRØNNE MENN" MED HØYE TEKNOLOGISKE KUNNSKAPER.

I årtier har det vært forsket på UFO´er, men ingen har funnet ut hva et UFO egentlig er. De mest fantastiske teoriene er fremsatt. Kjell Koll Hansen, utflyttet åling, nå bosatt på Randaberg i Rogaland, har sin teori om disse merkelige fenomener.

"Etter min mening er det helt innlysende at vesener fra andre solsystemer er interesserte i den høye tekniske standarden vår. Gjennom systematisk arbeid har jeg kartlagt all UFO-aktivitet verden over siden 1947. I tillegg har jeg arbeidet med solflekkaktiviteten. Jeg har utarbeidet to diagrammer, og det merkelige er at diagrammene for solflekkaktiviteten og UFO-aktiviteten er like som to dråper vann. Dette viser at de såkalte "grønne menn" har en høyt utviklet hjerne og at de utfører sine ekspedisjoner etter solflekkaktiviteten", heveder Koll Hansen.

Etterat han hadde gjort denne observasjonen ble Koll Hansen tent på å finne ut av UFO-mysteriet.

"Jeg har alltid trodd og ment at UFO´ene prøver å gi informasjon av ett eller annet slag. Informasjon som kan gi oss klare holdepunkter, og som kan avmystifisere UFO-fenomenet. Jeg gikk videre med de to diagrammene jeg hadde utarbeidet. En kveld i mai måned satte jeg meg ned og tegnet alle observasjonene ned på et millimeterpapir. Bare for moro skyld kom jeg til å trekke opp streker mellom punktene på papiret. Plutselig satt jeg der med et billede. Et billede av et romskiplignende fartøy. Romskipet var delt opp i fire større komponenter. Dette viser at vi har med høyt utviklede vesener å gjøre. Jeg tolker bildet slik at de ønsker å fortelle oss at også d e sitter inne med høye teknologiske kunnskaper", forteller Koll Hansen, som vedgår at han har kvidd seg for å gå til avisene med denne opplysningen, fordi han er redd for å ikke bli tatt alvorlig.

"Men jeg har studert dette i årevis, og jeg har samlet inn en mengde data som underbygger denne observasjonen," hevdar han.

Det var en merkelig hendelse ved Torpo først på 50-tallet som fikk Koll-Hansen til å interessere seg for UFO´er. To jenter påstod de hadde sett et romskiplignende fartøy, og at der var noen merkelige skapninger inne i romskipet.

Presseklipp, forts:

"Hendelsen fikk mye publisitet og jeg ble nysgjerrig på dette. Siden har jeg les alt jeg har kommet over av både UFO-litteratur og astronomi", sier Koll-Hansen, som kan fortelle at han også har vært på nært hold av et uidentifisert flygende objekt.
"Det var en sen kveld i mars -74. Jeg var på vei til et sted ikke langt fra der jeg bodde, for å observere er galakse. Da jeg hadde stått på observasjonsplassen i vel 10 minutter, var det plutselig et lys som blendet meg. Jeg fikk øye på et sterkt paraplylignende lys med skarpe kanter øverst og et mer diffust lys nederst. Da fartøy et hadde stått i ro en stund, fikk jeg se to lyskasterlignende "utvekster" på sidene. Dette lyset var så - pass kraftig at det var uråd å bruke kikkert. Etter å ha stått i ro en stund, begynte fartøyet å stige, og jeg fikk se en rød kuppel. - Det mest interessante ved dette tilfellet var de gule og hvite lysene fartøyet hadde på undersiden. Dette er svært karakteristisk for disse fartøyene".

Koll-Hansen vedgir at mange sikkert vil dra teorien hans i tvil. Selv har han imidlertid klokketro på den. Bildet av det romskiplignende fartøyet mener han er en viktig observasjon i arbeidet med å løse UFO-gåten.

"Guttedrømmen som startet på et kvist rom i Øvre-Ål er oppfylt. Jeg har nådd et mål, og jeg vil påstå at jeg har funnet svar på UFO-gåten. Den 23. mai 1982 gikk UFO'ene over i historien som IFO. Fra uidentifiserte flygende objekter til intelligente forskningsobjekter", hevder ufolog og amatørastronom Kjell Koll-Hansen. En interessant teori, men holder den?

Komm: Vi satser på en årgang til av "UFO" - for sikkerhets skyld!

SEPTEMBER.

1. Dagbladet, Oslo.

-UFO'ene tilbake over Trøndelag-

"18. januar -82, forandret mitt liv fullstendig", sier Lars Lillevold fra Ålen i Hessdalen, som sammen med sin kone observerte en lang, metallisk sigarformet gjenstand, ca. 25 meter lang og med et "loddent" lys rundt seg. Det første han registrerte var at gjenstanden ikke hadde hverken vinger, rotorer eller haleror. Dette var tydelig, da gjenstanden bare sto stille i luften ca. 40 meter unna. Dette var i halv åtte-tiden om kvelden, og etter en stund svevde UFO'et videre bortetter dalen.
Siden har det jevnlig vært sett mystiske lys og gjenstander på himmelen over dalen, og hessdølene vil nå etterhvert gjerne vite om Forsvaret eller andre, kan fortelle dem hva det er som viser slik interesse for områdene rundt Ålen.

2. Gauldalsposten, Støren.

UFO over Støren ?-

Ved halv-ett-tiden natt til søndag observerte et ektepar en lysende gjenstand som fór over himmelen fra Mannfjellet og forsvant bak Frøsetåsen. "Vi har aldri sett noe sånt før", sier de, og bemerket ingen lyd og den gikk raskere enn vanlig fly.

3. Helgeland Arbeiderblad, Mosjøen.

-Lysende gjenstand sett over Fiplingdal

Flere personer ser fra en hytte i Simskaret, en lysende gjenstand på himmelen fredag ved 23-tiden. Ved Grane så flere personer to gjenstander som kom over Finsåsen. De var helt opplyst, og det var ikke lys fra fly, forsikrer vitnene.

Presseklipp, forts:

3. Adresseavisen, Trondheim.

-UFO-NORGE vil finne årsaken til lysfenomenene-

Avisen bringer foto av forskningsseksjonens leder: Johan Hjelvik, sammen med intervju av ham og avd. leder Leif Havik. Det dreier seg hovedsaklig om en ekspedisjon til dalen sammen med seks studenter og et par sivilingeniører og en forsker, alle fra NTH. Hver eneste helg utover høsten vil UFO-NORGE ha folk på observasjon i Hessdalen.

6. Nordlys, Tromsø.

-Har de virkelig møtt flygende tallerkener ?-

Artikkel om nærkontakter og UFO - bortførelser.

8. Harstad Tidende.

-UFO-besøk eller lynnedslag ?-

På Andenes stiller man seg uforstående til at et stort myrflak er som skåret ut av myra og plassert flere meter fra hullet. Eksperter som har vært kontaktet, stiller seg undrende til fenomenet. Mennesker har ikke flyttet på flaket, og det er heller ikke funnet spor etter maskiner i området. Rundt myrflaket og hullet er det funnet skarpt skårne merker i myra. Det kan tyde på at området har vært utsatt for store krefter ovenfra. Saken undersøkes fortsatt.

15. Akers Avis, Oslo.

Avisen skriver om vårt tidsskrift, og er helt enig med oss i at UFO'er eksisterer. "Vi tar vare på bladet vi, og kommer tilbake til det senere. Følg med..." skriver Akers Avis.

13. Agderposten, Arendal.

-UFO oppdaget over Søndeled ?-

Den 11 år gamle Sturle Sigveland og hans to år yngre bror, Øystein, så tidlig onsdag formiddag en lang, lysende og blinkende gjenstand over Vormlihagane på Søndeled. "Den kom rett mot oss med ufattelig stor hastighet. Så plutselig stoppet den opp på skrå over oss og stod helt stille i fem til ti sekunder. Deretter forflyttet den seg raskt oppover et stykke - sidelengs - og forflyttet seg etter noen sekunder i alle himmelretninger, men brå-stanset for hver gang den forandret kursen. Slik holdt den på i omlag fem minutter til den forsvant oppover i samme retning som den kom fra. Denne gjenstanden virket for oss mye større enn det jetflyet vi så straks før". Ingen vinger eller haleror på gjenstanden, og ingen lyd fra den. Fire andre vitner til observasjonen.

27. Sunnmørsposten.

-"UFO" på Ålesundshimmelen lørdag kveld, sett også i Trøndelag -

En stor, rund gjenstand, omtrent på størrelse som månen, kom i stor fart over himmelen fra vest mot øst klokken 20,45 lørdag kveld. En mann fra Vegsund var blant vitnene, som også var fra Jonsberget, flere steder på Sunnmøre, bl.a. på Skodje, i Volda og på Vartdal.

Forsvarets stasjon i Gråkallen opplyser at man der ikke gjorde noen radarobservasjoner som kan ha forbindelse med fenomenet, og man kjenner heller ikke til at det kan ha vært fly oppe på det aktuelle tidspunkt.

27. Nordlandsposten.

-Hessdal-UFO'ene, en turistattraksjon -

Natt til søndag så omkring 20-30 mennesker det merkelige lysfenomenet i Hessdalen ved Røros. Også frilansreporteren Arne W. Wisth, fra Bodø, var blant disse, og han opplyser i en telefon til avisen at det denne gangen var ganske skremmende, for én av de to flyvende objektene lyste opp en hel fjellside med et skarpt lys som fra en lyskaster.

Wisth fikk denne gang tatt 70 bilder av lysfenomenet, noen av disse var rene nærbilder. Et ungt par ble temmelig skremt, da en lyskjegle feiet over dem og nedetter fjellsiden. Mange av observatørene kunne en tid beundre "tingen" fra en fjelltopp, og de stod da og så ned på den.

Nytt er at Nordlysobservatoriet i Tromsø har gått med på å la NRK få låne sin spektograf. I mellomtiden har observatørene i Hessdalen et kamera med spekrofilter. Det er viktig for å kunne finne frem til hva som eventuelt måtte befinne seg bak lyset.

En underskriftskampanje er på gang i bygda, der bygdefolket er lei av å bli holdt for ap, og man vil forlange vitenskapelig undersøkelse av UFO´ene Dette indikerer at Norsk Institutt for Vitenskapelig Forskning og Opplysning - NIVFO - er kommet til kort, red. anm).

"Jeg tipper at disse lysfenomenene av og til er oppe i syv til åtte tusen km. i timen, mens de til tider står nesten stille. Ett av dem beskrev bokstaven´Z´ i luften i stor hastighet", sier en forbløffet Wisth, fra Hessdalen.

28. Asker-Bærums Budstikke.

-Hva bråkte så fryktelig i luften i går natt ?-

Kvart over fire natt til mandag ble mange mennesker vekket av sterk larm over sine hoder. Fra Løken-havna i Bærum, over Bekkestua og til Bekkelagshøgda på Oslo-siden var bråket sterkest. Tårnet på Fornebu benekter fly i luften på det aktuelle tidspunkt, og det samme sies fra Gardermoen. Heller ikke tordenvær, sier Meteorologisk Institutt. "Spør om det var et UFO", sier man i Tårnet, og synes at en frisk UFO-debatt kan være morsomt å ta med.

Komm: Kan ikke bli særlig morsomt når ingen har sett noe!

28. Adresseavisen.

-Så UFO på 70 meters avstand-

"Jeg så et UFO på bare 70 meters avstand. Det hang i luften 3-4 meter over bakken. Lyset var intenst og glødende. I over en halv time kunne jeg betrakte det. Jeg følte meg meget utrygg og turde ikke røre meg". Dette sier grubearbeider Bjarne Lillevold i Ålen til avisen. Observasjonene i Ålen og Hessdalen er nå mer tallrike enn noen gang. Hver eneste kveld kan man se lys og underlige gjenstander, og folk fra fjern og nær strømmer til fjellbygda. I helgen var det samlet flere hundre mennesker på Hessdalskjølen. Blant dem var flere UFO-interesserte fra Sverige og Østlandet, og det ble tatt et utall av bilder. Det er utrolig mange UFO-observasjoner i dalen, skriver avisen bl.a. De er gjort så å si kontinuerlig helt siden før julen 1981, og fortsetter nå med større intensitet enn noen gang.

29. Firda, Førde i Sunnfjord.

-Mystiske "minifly" suste over Holsen-

"Kan fugler fly to tusen meter i motvind i løpet av fem sekunder? Eller finnes det en ukjent type småfly som streifer over landet vårt?"
Det er Leif Nydal fra Holsen som stiller spørsmålet på denne måten i en samtale med avisen.
Lørdag morgen i halv åtte-tiden var han på sauesanking sammen med Finn Ove Holsen. Da de var kommet oppunder Finnskåteholten, hørte de plutselig en sus i luften. Rett over dem fløy en armada på opptil 10 flylignende gjenstander. "Flyene" krysset dalen og var bak fjellet på den andre siden i løpet av fem sekunder. Avstanden er her to tusen meter. "Flyene" kunne være på størrelse med en svane og hadde en gråaktig farge. "Vi lurte på om det kunne være fugl, men det var ikke bevegelse å se i vingene. Kursen var dessuten helt stø, enda det var sterk sidevind og litt motvind. Gjenstandene var som de skulle være stanset ut av en maskin. Vingene lå bakover og kroppen virket metallisk. Vi hørte ingen motordur, bare et kraftig sus. Jeg er ikke i tvil om at det var en type småfly, men jeg kan ikke begripe hva slags fly det kan ha vært", sier Nydal.

Han har ingen tro på UFO´er, men har meldt fra til lensmannen om fenomenet.

Komm: En lignende sverm av minifly ble sett i Sverige på 60-tallet, og minifly har vist seg på himmelen enkeltvis både i Danmark og Norge. Den norske hendelsen fant sted bare en mils vei nord for Bergen. Fra den øvrige verden kan nevnes: England, USA og Malaysia. Så er de her igjen!

29. Handels og Sjøfartstidende, Oslo.

-Nye UFO´er i Hessdalen-
Mer om Bjarne Lillevolds observasjon. "Gjenstanden var stor som en hytte, og hadde en underlig form. Jeg kan sammenligne den med et juletre vendt opp-ned, og den blinket og lyste", forteller Lillevold til avisen.

28. Møre-Nytt, Ørsta.

-UFO sett fra Hovdebygda laurdag kveld-
Ved 21,30-tiden var to menn ute for et merkelig fenomén. Fra et hull i skydekket dalte det ned en avlang, lysende gjenstand. Lyset var så sterkt at skyene rundt, glinset. "Den minnet om et lysrør i blått og hvitt", forteller det ene vitnet. I et par sekunder sto gjenstanden stille på sørhimmelen Så hørte de to et "svisj" i luften før gjenstanden med utrolig fart raste over heia mot Volda og ble borte. De mener gjenstanden må ha vært mellom 10 og 20 meter lang, og har vært inne på tanken om at dette kan ha vært et slags lyn. Drønnet etterpå kunne minne om torden, men i så fall var det eneste lyn og torden utløsning i distriktet den kvelden, tror de.

29. Asker-Bærum Budstikke.

Flere henvendelser til avisen fra folk som ble vekket av det nattlige bråket på himmelen mandag. Mange teorier ute å går, men ingen eksakt løsning foreligger.

DETTE ER BILLIG !

Vi har et lite opplag igjen av årgangene 1980 og 1981 av RAPPORTNYTT. 140 sider interessante UFO-beretninger i hver årgang. Bl.a. Leonard Stringfields forskning omkring havarerte UFO´er.
Begge årgangene leveres portofritt for bare kr. 60.00
Betales og bestilles lettest over vår postgironr.: 3 07 08 10.
Adressen finner du på omslagsside 1.

TIL NYE LESERE.

Årgang 1982 av "UFO" med 200 sider aktuelt UFO-stoff, leveres portofritt til kr. 80.-
Skriv på talongen hva som ønskes.

---

kontakt med leserne

Første UFO-observasjon i Norge?

Kfr. "mystiske lys" over Arendal i "Vi Menn" nr. 26/1982. Men det jeg her beretter, er ikke om lysene over Arendal, for disse har jeg ikke sett, men om en ukjent gjenstand på himmelen i bevegelse som jeg i min ungdom så en høstkveld.
Jeg var da antakelig 12 år gammel som sammen med to kammerater - som nå er døde - var vitner til at en lysende gjenstand, med stor hastighet fløy fra nordøst mot sydvest.

Det framheves ofte ved beretninger i massemedier at vitnenes troverdighet må vurderes. For bedømmelsen av min troverdighet, skal jeg presentere meg.
Navn: Theodor Tviberg, født 1895 i Askvoll, et herred på øya Tviberg. Som ung fisker, men ved opp nådd alder tilsatt som politimann i Bergen, og etter 40 års tjeneste, pensjonert politistasjonssjef.

Det jeg vil fortelle er at jeg og to kammerater befant oss en høstkveld på området utenfor bolighusene til Br.nr. 2, på Tviberg. Høstkvelden var i året 1907, såvidt jeg husker. Det var klar himmel, lite vind, dog med lyse, lette skyer i ca. 200 meters høyde, med klare åpninger mellom skydottene. Østhimmelen klart synlig, hvor månen stod noen grader over fjellene.

På Tviberg, mot nord hvor vi tre kammerater stod, er et bratt fjell kallet Stauren, ca. 180 meter høyt med nesten stupbratt fjellside mot øst. Avstanden hvor vi stod til Stauren var ca. 500 meter, og fjellet stengte for utsikt til horisonten mot nord.

Det vi så, var en blank rund gjenstand som kom fram halvt oppe på Staurens bratte østside, og hadde fartsretning fra nordøst mot sydvest. Den hadde en hastighet som lå meget hurtigere enn nåtidens hurtigste fly. Høyden var under synsranden til månen. Gjenstanden forsvant mot sydvest over Geita fyr.
Et stjernerap har en hale etter seg, men dette himmellegemet hadde ingen hale. Den var på størrelse som måneskiven.

Vi tre kammerater hadde kjennskap til de såkalte værlys, også kalt kulelyn, som eldre mennesker hadde fortalt de hadde sett, helst under fart på havet i mindre godt vær, og som forekom som små lysende gjenstander, så vi ble enige om at vi hadde sett et uforholdsmessig stort værlys, for flygende tallerkener var det ikke snakk om på den tiden, og opplevelsen vi hadde, ble nesten glemt.

Dag og dato for det jeg her forteller er glemt, selv årstallet er noe usikkert, men tiden synes å falle sammen med tidsrommet for den uoppklarte store rasering av skogen i Nord-Sibir.

Konsulent Johnny Skorve anmerker at observasjonene over Arendal kan være kulelyn, men de beretninger jeg har fra gammel tid, fra personer som har vært i nærheten av såkalte værlys, passer ikke med lysene over Arendal.

Jeg har en (heller morsom) historie fra gammel tid om fiskere som var - på et vis - i kontakt med værlys. Men historien skal ikke fortelles her, dog medtas ders beskrivelse av værlysenes utseende og adferd.

De var på nattfiske på Brimangerhavet. Været var ikke av det beste. Det var stille på sjøen. det var tidlig på våren med skiftende snefall og regn. Båten var seilførende.
En hel del værlys kom over båten. Satte seg fast på mastetoppen, på vanter og stag, og på båtkantens høyeste deler. De var ganske små, men skinte klart.

Th. Tviberg.

ER DU ET LYKKELIG OG AVBALANSERT MENNESKE?

La disse aforismer ta plass i ditt hjerte.

Lykke er en funksjon av å akseptere det som ER.

Nydelig.

Lykke er en funksjon av å akseptere det som ER.

Om du aksepterer det som ER
finnes det ingen muligheter for at du blir ulykkelig.

Jeg har studert tusenvis av mennesker,
søkere, ikke-søkere,
verdensuvante og verdensvante,
og hver dag
støter jeg på samme fenomen:
jeg kan ikke oppdage at folk
egentlig er INTERESSERT i å
være lykkelige.
Ingen synes å ha interesse av
å være lykkelige
for alle er forberedt på å ofre lykken
for enhver dumhet.
For sjalusi, for å eie og dominere
en annen, for sinne, for hat-
for enhver dumhet
er de forberedt på å ofre lykken.
Men de er ikke forberedt på å ofre
sinne, eiendommen over andre,
sjalusien, for lykken.

Så hvordan skal jeg kunne si at
mennesker er interessert i
å bli lykkelige?

Lykken er en enkel sak,
ingenting kreves for det.
En behøver bare være til,
og være lykkelig.

Lykken er en funksjon av å akseptere det som ER.

Om du ikke aksepterer det som ER,
blir du ulykkelig.
Du fortsetter å påstå
at du vil bli lykkelig,
men du fortsetter å avvise.
Hvordan skal du da kunne bli lykkelig?
Aksepter bare,
og se etter hvor ulykke da kan oppstå.
Du kan vente i flere livstider
uten at noen ulykke synes,
ettersom du har amputert den ved roten.

Men du søker lykken
på dine betingelser og dine vilkår.
I virkeligheten er du ikke interessert
i lykken-
hvorfor skulle du da omringe den
med betingelser og vilkår?
Du kunne bare si: "Jeg er rede
til å bli lykkelig, hvordan lykken
enn ser ut, for jeg vil bli lykkelig",
men i steden sier du:
"Nei. Det skal skje på mine vilkår!"
Og du stiller så umulige vilkår,
at de ikke kan oppfylles.

Du har en kjær, en elsket
-du skulle kunne være lykkelig
akurat nå.
Men du har satt som vilkår
att den kjære må LOVE
å elske deg evig.
Hvorfor dra inn dette?
Hvordan skal noen kunne love noe?
Ingen kan se inn i framtiden.
Din elskede er ikke Gud,
hvordan skal han kunne love noe?
Ikke engang Guder kan love,
for et løfte innebærer
at framtiden avgjøres akurat nå.
Og framtiden er ikke avgjort.
Den fortsetter å forandre seg
i det uendelige.
Individet må altså si noe som
er umulig
-han sier: "Jeg lover"-
men du vet at det han sier er falskt.
Han lures.
Det vet du
for du er også et menneskelig vesen
og du vet
at selv ikke du kan love noe om
framtiden.

Du ber om det umulige
og i og med at du ber,
ødelegger du lykken.
Om han lover,
forstår du at løftet er falskt.
Hvordan kan en gi et slikt løfte?
Først ber du-
om du ikke får hva du ber om
blir du ulykkelig.
om du får det blir du ulykkelig
for at mannen lyver.
Og da kommer du hele tiden til
å forsøke å bevise at du har blitt
lurt.
Løftet var falskt.

Jo mer jeg studerer dere,
desto klarere står det for meg
at ingen synes å være interessert
i å bli lykkelig.
For hvilken liten fillesak som
helst er dere beredt til å ofre lykken
dere ofrer den for hvilken søppelidé
som helst.

En behøver ikke ofre noe
for lykken matematikken er ytterst
enkel!

Lykken er en funksjon av å akseptere
det som ER.
Kjærlighet er en funksjon av
kommunikasjon.

Kjærlighet er en funksjon av
kommunikasjon.

Hva er kommunikasjon?
Kommunikasjon er en dialog
i hvilken to personer
føler dyp sympati for hverandre:
i hvilken to personer
forsøker å forstå
hva den andre er og
hva den andre mener.
Men når en ser de forelskede,
ektefolk og andre,
kjemper de hele tiden med hverandre,
de kommuniserer aldri.
De sier de er forelsket
men de fatter ikke et dugg;
ingenting kan skje mellom dem
uten at misforståelser oppstår.
Mannen sier noe,
hustruen oppfatter det straks
som noe annet,
og så fortsetter mannen med å si
at det var ikke det han mente.
Men hun vil ikke høre,
for hva hun har hørt kommer hun til
å fremføre som hans virkelige mening,
hun henger fast ved og forsøker å
bevise at det var akurat det han mente.
Det samme gjelder mannen-
hva hustruen enn sier
tolker han det straks på et visst sett.
Og sier noe annet....
Og slik fortsetter det, og det kaller
noen kommunikasjon!
Dette er IKKE kommunikasjon.
Det er det samme som å unngå
kommunikasjon;
det er konflikt.

Kommunikasjon har vi når to
individer virkelig, på en EKTE måte,
forsøker å forstå hverandre.
Den behøver ikke alltid være verbal;
om den alltid er verbal blir den lett
overfladisk.
I blandt kan to mennesker sitte stille
og holde hverandre i hånden,
ikke foreta seg noe annet enn å møtes
og sammensmeltes i stillhet.
DA blir kommunikasjonen et fellesskap.
DA blir den et møte mellom sjeler.

Dette er altså situasjonen:
en diskusjon, en debatt, en konflikt,
foregår hoder imellom,
en kommunikasjon, hjerter imellom,
et samhold, sjeler imellom.
Virkelig samhold skjer stille,
kommunikasjon er poetisk,
diskusjon er logisk.

Logikk er noe av det mest
overflødige og overfladiske
som finnes her i verden.
Jo DYPERE du går,
desto mer poesi, sympati, følelser
fra hjerte til hjerte
kommer du til å finne, og med all
mulig anstrengelse kan en forstå
hverandre.
Når hodet rår skyr en ingen
anstrengninger til å misforstå
hverandre,
all energi går med til misforståelser
i virkeligheten stanser alle ord opp;
bare stillhet hersker mellom de to.

Kjærlighet er en funksjon av
kommunikasjon.

Helse er en funksjon av deltagels
Jo mer du deltar i tilværelsen,
jo friskere blir du;
jo mer du står ved siden av,
uengasjert,
ikke-deltagende, bare som tilskuer,
jo sykere blir du.
Å være frisk,
å være hel,
å være helheten, å delta.

Helse er en funksjon av deltagels,
selvuttrykk er en funksjon av ansvar.

Vanligvis
mistolker folk selvuttrykk og tror
det er det samme som å uttrykke "jege
Å uttrykke "jeget" er uansvarlig,
å uttrykke "selvet" er ansvarsfullt.
Selvuttrykk er ansvarlig for helheten
for at du fatter at du er en del av d
du deltar i det;
hva du enn gjør så påvirkes helheten.
"Jeget" bekymrer seg aldri for
helheten eller andre.
"Jeget" tenker: jeg er en ø.
Alt jeg bryr meg om har jeg inne i me
Jeg eksisterer for meg selv og
helheten må også tvinges til å
eksistere for min skyld.
"Jeget" er uansvarlig;
"selvet" er ansvarlig,
for du deltar, du føler, og hva du
enn gjør,
føler du alltid på hvilken måte
det påvirker helheten;
vil det bli en velsignelse
eller en forbannelse?

WERNER ERHARD

© Rajneesh Foundation International.
"TAO: The three Treasures II kap 18."

Bhagwan Shree Rajneesh.

overs. Odd-Gunnar Røed.

ALTERNATIV LITTERATUR

Har du vanskeligheter med å finne bøker om:
YOGA · PARAPSYKOLOGI · PYRAMIDER
HOMØOPATI · ENERGI · MAGI
ASTROLOGI · MEDITASJONER · HELSE-KOST · PENDULERING m.m.

Hvis svaret er ja, og du ønsker informasjon om ovenstående eller lignende emner så send inn nedenstående kupong.
Du kommer dermed inn på vår mailingliste hvor vi ønsker å informere om eksisterende bøker og nyutgivelser. Det finnes et begrenset antall bøker på norsk, så vi har derfor inngått samarbeide med danske og engelske/amerikanske forlag.

Fru/frk./herr .....

Adresse .....

Postnr./Sted .....

Evt. telefon .....

CARL FALCK *Bok- og papirhandel*
Avd. for «Alternativ Litteratur»
Storgaten 30 – 3100 TØNSBERG

HVIS DU SER EN UFO –

HVA GJØR DU DA?

Når man får øye på et ukjent flygende objekt, så er dette ofte et så fascinerende syn at man har lett for å glemme å legge merke til endel viktige ting - data som vil være av betydning. Derfor denne lille sjekk- og huskeliste:

- TID - Første observasjonstidspunkt og varighet.
- STED - Observasjonssted (nøye), evt. v. krysspeiling.
- KURS - Objektets bevegelsesretning (kompasskurs).
- HØYDE - UFO'ens høyde over horisonten (vinkelgrader) ved observasjonens begynnelse og slutt.
- UFO'en - Størrelse, form og farge samt evt. detaljer. (ref. En ert holdt mellom tommel og pekefinger på strak arm dekker akkurat månen)
- VÆR/FLY - Merk deg vind og værforhold samt evt. posisjon til sol/måne. Videre om det er fly/helikopter i nærheten under eller etter observasjonen.
- VITNE(R)- Gjør andre oppmerksomme på UFO'en og noter om mulig deres navn og adresse.
- FOTO - Har du kamera med eller nært, så glem ikke å bruke det - ta flere og varier tid/blender.
- KONTAKT - Har du kjente i den retning objektet beveget seg mot, så ring og få disse til å være på utkikk. Derved kan oppnåes flere vitner og plotting av objektets bane.
- LANDING - Observeres landing, må stedet oppsøkes snarest. Se etter spor og merker og fotografer. Merk stedet godt og gjerd inn om mulig. Kontakt avdelingsledelse og/eller rapportsentralen.
- RAPPORT - Rapporter observasjonen snarest til avdelingsledelse og/eller rapportsentral - gjerne over telefon. Fyll ut rapportskjema og send snarest.
- ANDRES - Får du høre om andre personers UFO-observasjoner lokalt, så oppsøk vitne(r), undersøk og rapporter som nevnt over. Ha gjerne med informasjonsfoldere, og opptre vennlig og korrekt.